

“ವಿವೇಕದಲ್ಲ ನಡೆಯುವದು”

(ಭಾಗ 1)

(5:15-33)

ಎಫೆಸದ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗದಲ್ಲಿ (5:15-6:20), ಉತ್ತಮ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಾದುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟತನದ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಂದಿನ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಅಜ್ಜಿಯು 5:15ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ನಿಶ್ಚಿತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ “ನಡೆಯುವದು” ಆಗಿದೆ.

ದೇವರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಇತರರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವದು

(5:15-21)

ನಿಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ (5:15, 16)

¹⁵ಅದಕಾರಣ ನೀವು ನಡೆಕೊಳ್ಳುವ ಲೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಜ್ಞಾನಬಿಲ್ಲದವರಾಗಿರದೆ ಜ್ಞಾನವಂತರಾಗಿರಿ. ¹⁶ಈ ದಿನಗಳು ಕೆಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ; ಅದದಲಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಳೆಕೊಳ್ಳದೆ ಅದನ್ನು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ವಚನಗಳು 15, 16. ಎಫೆಸದವರಿಗೆ ಅವರ ನಡೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜೀವಿತ, “ಯೋಗ್ಯವಾದ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ” ನಡೆಯುವದು ಅವರ ಕರೆಯುವಿಕೆ “ಪ್ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ” ನಡೆಯುವದು, ಮತ್ತು “ಬೆಳಕಿನ ಮಕ್ಕಳ” ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವದರ, ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲ ಮೂರು ಉಪದೇಶಗಳು ಇರುವವು ಆಗಿವೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಉಪದೇಶವು **ನೀವು ನಡೆಕೊಳ್ಳುವ ಲೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ** ಎಂದಾಗಿದೆ. ಗ್ರೀಕ್ ವಿಧ್ಯರ್ಥದ ಭಾಷಾಂತರವು “ಇರು” (*blepete*) ಎಂದಾಗಿದೆ. ಪೌಲನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ತ್ರಿಯಾಪದವು “ನಿರಂತರವಾದ ಅಥವಾ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾದ ತ್ರಿಯೆಯನ್ನು” ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.¹ ಇದರ ಅರ್ಥವು “ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಮದ್ಧಗೊಳಿಸುವದು, ಗಮನಿಸುವದು, ಕಾದುಕೊಳ್ಳುವದು, ಪರಿಗಣಿಸುವದು, ಅಲೋಚಿಸುವದು, ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವದು, ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು” ಎಂದಾಗಿದೆ.² “ಕಾಳಜೀಪೂರ್ವಕ” ಎಂಬುದು *akribōs*ದ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು “ದೊಡ್ಡ ನೋವಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವಂಥದ್ದು, ಕಾಳಜಿ, ಮತ್ತು ಸಾಧನೆ” ಎಂಥವುಗಳ ಜೊತೆ ಸಹಯೋಗ ಇದ್ದದ್ದು ಮತ್ತು “ನಿಖರವಾದ” ಮತ್ತು “ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ” ಎಂಬುದಾಗಿದೆ.³ ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಪರಿಮಿತಿಯೊಳಗೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಲಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಉಪದೇಶವು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿದ್ದು “... ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತನಾಗಿರು ... ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಡಕಾದರೂ ಬಲಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಗಬೇಡ” ಎಂದು

ಹೇಳುವಾಗ (ಯೆಹೋಶುವ 1:7). ಯೆಹೋಶುವನಿಗೆ ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಅವನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. “... ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವುಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವವನು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೋಲುವನು” (ಮತ್ತಾಯ 7:24) ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅಪೋಸ್ತಲರ ಸೂಚನೆಯು ಅವರ ಮನಕ್ಕೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವರ ಮೂರ್ಖತನವನ್ನು “ನೀವು ನಡೆಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎನ್ನದವರನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿರಿ ಮತ್ತು **ನಮ್ಮನೆ ಕಳಕೊಳ್ಳದೆ ಅದನ್ನು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನವಂತ ಜನರು ನಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಇರಿ.** ಗ್ರೀಕ್ ಪದವಾದ *exagorazomenoi* ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ *exagorazō* ಆಗಿದ್ದು ಅದರ ಅರ್ಥವು “ಒಬ್ಬನ ಸಲುವಾಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು”⁴ ಮತ್ತು “ಜಾಣತನದ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸುವುದು” ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ನಾವು ಹಣಕೊಟ್ಟು ಖರೀದಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದು.⁵

ಸಮಯವನ್ನು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸುವದಕ್ಕೆ ನೀಡಲಾದ ಪ್ರೇರಣೆಯು ವಿನೆಂದರೆ ದುಷ್ಟ ಲೋಕವು “ವಾಯುಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರಿ ... ನಂಬಲೋಲ್ಲದವರನ್ನು ಅಭಿಧೇಯತೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ...” ಆತನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಎಂದು ಈ ಹಿಂದೆ, ಹಾಲನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ (2:2). ಈ ಕಷ್ಟ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರಾದಂಥ ನಾವು ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಬೇಕು. “ಸತ್ತಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ನಾವು ಸತ್ತಾಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದನು” (2:10) ಅಂತೆಯೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಮಯವು ಕೊಂಚವಾಗಿದೆ, ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಬಿಚ್ಚಲಾಗಿವೆ, ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟತನವು ತುಂಜಿಕೊಂಡಿದೆ; ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಾವು ವಿನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಂತರ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಳಜಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು, ಕ್ರೈಸ್ತರು ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು (5:17) ಮತ್ತು ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಜರಬೇಕು (5:18) ಎಂಬುದನ್ನು ಹಾಲನು ತೋರಿಸಿದನು.

“ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು” (5:17)

17 ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಹೀನರಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಕರ್ತನ ಚಿತ್ತವೇನೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದವರಾಗಿರಿ.

ವಚನ 17. ಎಫೆಸದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕರ್ತನ ಚಿತ್ತವೇನೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದವರಾಗಿ ಇದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ಕೆಟ್ಟತನದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತನ್ನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾದರೆ, ಆತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರಲೇಬೇಕು. ಮೂರ್ಖರಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಣರಾಗಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ದೇವರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಆತನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಈ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಲನು ಎಫೆಸದವರಿಗೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ “ದೇವರ ಚಿತ್ತದ” ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೊಲಾಸ್ಸೆಯರಿಗಾಗಿ ಹಾಲನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಅದು ಅವರು “ಸಕಲ ಆತ್ಮಿಕ

ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕರ್ತನ ಚಿತ್ತದ ವಿಷಯವಾದ ಚಿವುಕವೆಯನ್ನು” ತುಂಜಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿತ್ತು (ಕೊಲಸ್ಸೆ 1:9). ಕೊಲಸ್ಸೆಯವರು ಅದರಂತೆಯೇ ಎಫೆಸದವರೂ, ದೇವರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಚಿವುಕವೇಕು, ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿವೇಕವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು ಎಂದು ಆತನು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದನು.

ದೇವವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕರ್ತನು ತಮ್ಮಿಂದ ವಿನನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಇಂದು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿವೇಕದಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವದು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವವಾಕ್ಯವನ್ನು ಚಿವುಕವೆಕೊಳ್ಳುವದು, ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವದು ಆಗಿದೆ.

“ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಜಿಕೊಂಡಿರುವದು” (5:18-21)

¹⁸ಮಧ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತರಾಗಬೇಡಿರಿ; ಅದರಿಂದ ಹಣಿಂಗಳನವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ¹⁹ಅದರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಭರಿತರಾಗಿದ್ದು ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಪದಗಳಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಕೀರ್ತನೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ²⁰ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾ ²¹ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಭಯಪಡುವವರಾಗಿದ್ದು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ವಿನಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ಮುಂದೆ ಹೊಲನು “ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಜಿಕೊಂಡಿರುವದಕ್ಕೆ” ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಚಿವುಕವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. 5:19-21ರಲ್ಲಿ ಆತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಮೂರು ಕೃಪೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಕೆಲ ಫಲಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಪೌಡತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕರ್ತನನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಹೋದರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ತೋರಿಸುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಚನ 18. ವಿವೇಕದಲ್ಲಿ ಜಾಣತನದಿಂದ ನಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಭರಿತರಾಗಿರುವದು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತರಾಗಬೇಡಿರಿ ಎಂದು ಹೊಲನು ನಿಶೇಧಾರ್ಥಕದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಧ್ಯಪಾನವು ಮೂರ್ಛಿತನ ಜೀವಿತದ ಶೈಲಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವದು ಆಗಿದೆ ಹೊರತಾಗಿ ಜಾಣತನದ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರು ಮಧ್ಯಪಾನಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ಬೆಳಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರು ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗರಲೂ ಬಹುದು (ನೋಡಿರಿ ರೋಮಾಪುರ 13:12, 13; 1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:6-8). ಮಧ್ಯಪಾನಗಳನ್ನು ಹೊಲನು **ಹಣಿಂ** (*asōtia*) ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು (*sōizō*, “ರಕ್ಷಿಸಲನು,” “ಸಂರಕ್ಷಿಸುವದು”)⁶ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ; ಅದರ ಪೂರ್ವಪದವೇ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು. *Asōtia*ಯು “ದುಂದುಗಾಲಿತನ” ಅಥವಾ “ಅಜಾಗರೂಕತೆಯ ವಶವಾಗುವಿಕೆ” ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಕುಡಿಕತನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಇಲ್ಲ, ಅದರ ಕೇವಲ “ದುರ್ಮಾರ್ಗಿತನ, ವಿಷಯಲಂಘನತೆ”⁷ ಇದು ಮಿತಿಮೀರಿದ, ಹಾಳಾದ ಜೀವಿತವು ಇದೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೋ ಅದರಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಮಧ್ಯವನ್ನು ನೇವಿಸುವಲ್ಲಿ ಆತನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆಗ ಆತನು ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆದ ಇರುವಂಥ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ, ಒಬ್ಬನು “ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಜಿದ್ದಾರೆ” ಆತನು ದೈವೀಯ

ಜೀವಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರ್ಥ.

“ಭಲಿತವಾಗು” (*pleroō*) ಎಂಬುದು ದೊರಕುವಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಎಂಬರ್ಥ ಕೊಡುವಂತಿದ್ದು, “ಬೀನುಗಳು ತುಂಬಿದ ಬಲೆ (ಮತ್ತಾಯ 13:48), ಸುಗಂಧವಾಸನೆ ಹರಡಿದ ಮನೆ (ಯೋಹಾನ 12:3); ಕೊಳ್ಳಷ್ಟು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವುದು (ಲೂಕ 3:5) ಎಂದಾಗಿದೆ.”⁸ ಜಾಣತನದಿಂದ ಅಥವಾ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ, ಕಾಳಜಿಪೂರಕವಾಗಿ, ಅಥವಾ ದುಂದುಗಾರತನದಿಂದ ಜೀವಿಸುವವರ ಮಧ್ಯದ ಘನತೆಯು “ಅತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬುವ” ಅನುಸಂಧಾನ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಾಗಿದೆ.

“ಅತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬುವ” ಎಂಬುದು “ಮಧ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿಯುವ” ಎಂಬುದರಿಂದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಿ ಆತನ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೋ ಅದು ಕೆಟ್ಟದ್ದೂ ಆಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಕ್ರೈಸ್ತರು “ಅತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ” ತಿರುಗಿ ತೆರೆದಿರುವಂಥವರು ಆಗಿರಬೇಕು. ಅತ್ಮನ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ತುಂಬುವುದು “ಪಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ವರದಿಂದ” ಇರುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದು ಅದು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕುವುದಾಗಿದೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:38). ಅತ್ಮನ ವರವು ಅತ್ಮನು ತಾನೇ ಆಗಿದ್ದು, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವನೂ ಮತ್ತು ವಾಸಿಸುವವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 5:32; 1 ಕೊರಿಂಥ 6:19). ಈ ವರವು, ಅತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಂತರ್ಯದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವವ ಉದ್ದೇಶಕೋಸ್ಕರ ಎಂದು ಹೊಲನು ಈ ಹಿಂದೆ ಎಫೆಸದವರಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ (3:16). ಕ್ರೈಸ್ತನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಅತ್ಮನ ಶಕ್ತಿಯು ಅತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಯ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುವ ಆತನಿಗೆ ಸಹಾಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಅತ್ಮನಲ್ಲಿಯ ಆತನ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ಕುಡುಕನು ಮಧ್ಯದ ನಿಯಂತ್ರಣದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ, ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಆಶೆಗಳನ್ನು ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ದೇವರ ನಿಯಂತ್ರಣದಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಮನು ತಾನೇ ಆತನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ವಚನ 19. ಕ್ರೈಸ್ತನು ಅತ್ಮಭಲಿತನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನು ಬಯಸಿದ ಆಯ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, “ಅತ್ಮದಿಂದ ಭಲಿತ”ರಾಗಿರುವವರು ಆರಾಧಿಸುವಂತಹ ಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡುವಂತದ್ದು ಆಗಿದ್ದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಲನು **ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ** ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದೊಂದು ವಿಕಾಂತವಾದ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ, ಅದರ ಇತರರೊಡನೆ ಮಾಡುವಂಥದ್ದು ಆಗಿದೆ.

ಹಾಡುವುದು **ಶೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ** (*psalms*), **ಸಂಗೀತಗಳಿಂದಲೂ** (*hymns*), **ಅತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಪದಗಳಿಂದಲೂ** (*ōidē*) ಕೂಡಿರುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವು ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ಬೋಧಿಸುವುದು, ನೀತಿಬೋಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವುದು ಆಗಿದೆ. (ನೋಡಿಲಿ ಕೊಲಸ್ಸೆ 3:16ರಲ್ಲಿ ಹೊಲನು “ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ಬೋಧಿಸಿಲಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.) “ಮಾತನಾಡುವುದು” ಮತ್ತು “ಬೋಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವುದು” ಇವುಗಳು “ಶೀರ್ತನೆಗಳ” ಮೂಲಕ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು. “ಶೀರ್ತನೆಗಳ” ಮೂಲಕ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಶೀರ್ತನೆಗಳು ಹಾಡಲೆಂದೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವೆ ಎಂಬುದು ಹೊಲನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಅನೇಕ ಶೀರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಗೀತವು ಸಂಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. “ಸಂಗೀತಗಳು” ಧಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಯಗಳು ಆಗಿದ್ದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಅವುಗಳು ದೇವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸುವಂಥವು ಅಥವಾ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವಂಥವು ಆಗಿವೆ. ಹಾಡುಗಳು “ಆತ್ಮೀಕಕ್ಕೆ” (*pneumatikos*) ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು ಆಗಿದ್ದು ಲೌಕಿಕ ರೀತಿಯದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಧಾರ್ಮಿಕದೊಡನೆ

ಅಂಶದೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವವು ಆಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಬೋಧಿಸುವಂಥವು, ಫೈರೋತ್ಸಾಹಿಸುವಂತವು, ಎಷ್ಟರಿಸುವಂತವು ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವಂತವು ಆಗಿರಬಹುದು. “ಶೀರ್ತನೆ” ಮತ್ತು “ಸಂಗೀತಗಳ” ಮತ್ತು “ಅತ್ಮಿಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳು” ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದು. ಹೌಲನು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾಗಿಯೇ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದ್ದಾಗ, ಆತನು ಕೇವಲ ಪರ್ಯಾಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಈ ಮೂರು ಪಾಲಿಭಾಷಿಕಗಳ ಬಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ LXX ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಗೀತಗಳಿಗೆ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅಂತರಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುವವೂ ಆಗಿರಬಹುದು.⁹ ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೆ Flavius Josephus ಈತನು ತನ್ನ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ “ಸಂಗೀತಗಳು,” “ಶೀರ್ತನೆಗಳು,” ಮತ್ತು “ಹಾಡುಗಳು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.¹⁰ ಈ ಪದಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯು ಬದಲಾದರೂ ಕೂಡಾ, ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ನಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು, ಎಂಬ ಹೌಲನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಹಾಡುವುದರ ಉದ್ದೇಶವು ಎರಡು ಲೀತಿಯದ್ದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವುದು, ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವುದು, ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುವುದು ಸಮಾಂತರ ತಳಹದಿಯಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸುವಾಗ ತಲುಪುವುದು ನೀತಿವಾದ ತಳಹದಿಯಾಗಿದೆ (ನೋಡಿಲಿ ಕೊಲಸ್ಸೆ 3:16). ಹಾಡುವುದು “ಬೋಧನೆಗಾಗಿ” ಅಥವಾ ಸೂಚನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು “ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲು” ಅಂದರೆ “ಎಷ್ಟರಿಸಲು, ಉಪದೇಶಮಾಡಲು ... (ಕೊಡಲು) ಫೈರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕಾಗಿ, (ಅಥವಾ) ಗದಲಿಕೆಗೆ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಆಗಿದೆ.”¹²

ಗ್ರೀಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಾನಮಾಡು ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ *psallontes* ಎಂದಿದ್ದು ಅದು *psallō* ಲೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ನಿಬರವಾದ ಅರ್ಥದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ವಿವಾದವೇ ಎದ್ದಿತ್ತು. M. C. Kurfes ಅವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹದಿನೇಳು ಗ್ರೀಕ್ - ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ ಆ ಶತಮಾನದುದ್ದಕ್ಕೂ *psallō* ವಿಭಿನ್ನ ವಾದ ಅದು ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ:

- (1) ಕೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತು; (2) ಬೋಧಿಸಿಂನ್ನು ಖೀಟು; (3) ಬಡಗನ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕೀಟು;
- (4) ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳ ವಾದ್ಯತೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟು ಅದು, ವಾದ್ಯಗಳ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಮಾಡುವುದು; ಮತ್ತು (5) ಮಾನವನ ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟು, ಆಗ ಅದು ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹಾಡುವುದು.¹³

Kurfes ರವರು ಮೊದಲ ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳು ಆರಾಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ *psallō*ನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡು ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವು ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು ಎಂದು ಆತನು ಶಬ್ದಕೋಶದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾನೆ.¹⁴ Kurfesನು ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಪಾಲಕರಿಂದ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ನಂತರ ಕೆಲ ನೂರುವರ್ಷದ ಒಳಗೆ ಸಭೆಗೆ ನಾಯಕರಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದಂತವರು) ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದನು, ಇದರ ಬಳಕೆಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಅಜ್ಜಿಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ, ಮತ್ತು ಇದರ ಬಳಕೆಯು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಸಭೆಯ ಸಂಗೀತವು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವಂಥದ್ದು ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಆತನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜಿಕೊಡುವುದು ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ, ಹರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರೊಂದಿಗೆ, ಅಥವಾ ಜನರಿಗೆ

ಯಾವದು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ತನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆತನ ಜನರಿಗೆ ದೇವರು ಕೇಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಾಳಜಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿವೇಕದಿಂದ ಜೀವಿಸುವುದಾದರೆ ಆತನು ದೇವರು ವಿನನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೋ ಅದನ್ನೇ ನಿಖರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಕೀರ್ತನೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ಎಂಬುದು “ಕರ್ತನಿಗೆ” ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಾಗಿದ್ದು ಗಾಯನ ಮಾಡುವುದು ಆರಾಧನೆಯ ಅಂಶಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿರುವ ತಳಹದಿಗೆ ಒತ್ತುಕೊಡುವಂಥದಾಗಿದೆ. ಇಜ್ರಾಯ 13:15ರಲ್ಲಿ, “ಸ್ತೋತ್ರ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಎಡಬಿಡದೆ ಸಮರ್ಪಿಸೋಣ. ಆತನು ಕರ್ತನು ಎಂದು ಬಾಯಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವುದೇ ನಾವು ಅರ್ಪಿಸುವ ಯಜ್ಞವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಲೇಖಕನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆರಾಧನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲ ಒಂದುಗೂಡಿವೆ, ಆದರೆ ಇದು ದೇವರಿಗೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಮಾಡುವಂಥದಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಅತಿ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಸಾಧನ ಹೃದಯವು ಆಗಿದೆ. “ಹಾಡುವ” ಪ್ರಬೋಧವು ಬಾಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ; ಆದರೆ *psallō*ಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಸಾಧನ ಹೃದಯವು ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಆಧಾರವು ದೇವವಾಕ್ಯದಿಂದ ಅಥವಾ ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲ ಅದರ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ಸಂಗೀತ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲ ಇರುವ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಆಧಾರವು ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪುರಾವೆ ಗಳು, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವು ಧ್ವನಿಮಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವವು ಆಗಿವೆ.

ಒಂದು ವಾದದಂತೆ ನಾವು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಳಸುತ್ತಾ “ಇದನ್ನು ಬಳಸಬಾರದು ಎಂದು ಸತ್ಯವೇದವು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರರ್ಥಕವಾದದ್ದು. ದೇವರು ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದಾಗ, ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ಒಂದಾದನಂತರ ಒಂದನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಮತ್ತು “ಇದನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಸಮಗ್ರವಾದದ್ದು. ಆತನು ವಿನನ್ನು ಅಜ್ಜಿಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆ ಅಜ್ಜಿಗಳು ಯಾವೆಲ್ಲ ಅವಾಶ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅದು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಅದರಂತೆಯೇ ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವಂಥದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಆರಾಧಕರು ಹಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ “ಕರ್ತನಿಗೆ” ಗಾನಮಾಡಬೇಕು. ಕ್ರಿಸ್ತನೂ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯು ಅವಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಭಿಲಿಖಿತವಾದ ಸಂತೋಷಮಯವಾದ ಹೃದಯಗಳು ಕರ್ತನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರಸಲ್ಲಿಸುವಲ್ಲಿ ತುಂಜಿತುಕುವವು ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ವಚನ 20. ಅತ್ಯಂತ ತುಂಜಿತವಾದವು ಎರಡನೆಯ ಆಧಾರವು ಸ್ತೋತ್ರಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಆಗಿದೆ. ಕೆಲಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಮಯದಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಜಾಲನು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಆದರೆ **ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರ** ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. 1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:18ರಲ್ಲಿ “ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಮಾಡಬೇಕು. ದೇವರನ್ನು “ಪ್ರೀತಿಸುವವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತವೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ (ರೋಮಾಪುರ 8:28) ಕೆಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಆತನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನ ಮೂಲಕ ತಲುಪಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಎಫೆಸದವರು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು (ನೋಡಿಲಿ ಯೋಹಾನ್ 14:13; 1 ತಿಮೋಥೆ 2:5; ಇಜ್ರಾಯ

13:15) ಮತ್ತು ಆತನ ಮೂಲಕವೇ “ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮನನ್ನೇ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಯಿತು” (2:18). ನಮ್ಮ ಸ್ವೋತ್ತರನಲ್ಲನುಬಿಡೆಯು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುವುದಾಗಿದ್ದು “ಎಲ್ಲಾ ವರಗಳು ಮೇಲಣಿಂದ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಬೆಳಕಿಗೂ ಮೂಲಕಾರಣನಾದವನಿಂದ ಇಳಿದುಬರುತ್ತವೆ” ಎಂದು ಯಾಕೋಬನು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದನೂ ಆತನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ (ಯಾಕೋಬ 1:17).

ವಚನ 21. “ಆತ್ಮದಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದಕ್ಕೆ” ಇರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿರುವ ಮೂರನೆಯ ಪುರಾವೆಯು ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ವಿನಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬುದೇ. ಈ ಉಪದೇಶವು ಹೊಲನ ಪತ್ರದ ಒಂದು ಭಾಗದ ಅಂತ್ಯ ಎಂಬುದರ ಗುರುತು ಆಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದ ಆರಂಭವೂ ಹೌದು. ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ವಿನಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಮತ್ತು ದಾಸತ್ವದ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಪತ್ರದ ಉದ್ದವಾದ ಭಾಗದಿಂದ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಎಫೆಸದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಐಕ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊಲನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರು ದೇವರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು, ಮತ್ತು ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು (4:2, 3). ಇದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ತಪ್ಪುಮಾರಿಗೆ ಎಳೆಯುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಸಮರಸದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ಕಾದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನನ್ನು ದುಖಪಡಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು (4:25-32). ಅವರು ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ವಿನಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಮರಸ್ಯ ಜೀವಿತದ ಮೂಲವಾಗಿರಬೇಕು.

“ವಿನಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು” (*hupotassō*) ಇದು “ಅಡಿಯಲ್ಲಿ” (*hupo*) ಮತ್ತು “ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡು” (*tassō*) ಎಂಬುದನ್ನು ಜೋಡಿಸುವಂಥದಾಗಿದೆ.¹⁵ *Tassō* ಎಂಬುದು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇನಾಪತಿಯ ದಂಡನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೇನಾದಳ ಅಥವಾ ಹಡಗು ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗ್ರೀಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದು; ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ವಿನಯವುಳ್ಳನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ, ತ್ರಿಯಾಪದದ ಅರ್ಥವು “ವಿನಯವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವುದು, ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವುದು” ಎಂದಾಗಿದೆ.¹⁶ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿನ ಹೊಲನ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಅಂಶವು “ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುಂಪಿನ ನಿಲುವಿಗೋಸ್ಕರದ ಸ್ತ್ರೀ (1 ಕೊಲಿಂಥ 14:34; ಕೊಲಿಂಥ 3:18; 1 ತಿಮೋಥೆ 2:11; ತೀತ 2:5), ಮಕ್ಕಳು (1 ತಿಮೋಥೆ 3:4) ಮತ್ತು ದಾಸರು (ತೀತ 2:9) ಅಥವಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯ ನಿಲುವಿಗೋಸ್ಕರ (ರೋಮಾಪುರ 13:1, 5; ತೀತ 3:1)” ಇವುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.¹⁷

ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಭಯಪಡುವವರಾಗಿದ್ದು ಎಂಬುದು ಯಾರು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಆದಲಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಇತರರನ್ನೂ ಸಹ ಗೌರವಿಸುವವರೂ ಮತ್ತು ಆದಲಿಸುವವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. “ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂದು NIV ಹೇಳಿದರೆ, KJVಯು “ದೇವರ ಭಯದ” ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ರತೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತವುಗಳಂತಲೂ ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದರ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ (ನೋಡಿ ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:3-8).

5:21ರ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮದ ಮೇಲೆ ಹೊಲನು ಅತುತೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಆತನು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಮತ್ತು ಒಡೆಯ ಮತ್ತು ದಾಸರಿಗೆ 5:22-6:9ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವದು (5:22-33)

ಆತನು ಕೊಲಸ್ಸೆ 3ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಎಫೆಸ 5ರಲ್ಲಿ, ಹೌಲನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರ ಮಧ್ಯದ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, ಆತನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದನು ಆದರೆ ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಿದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಒತ್ತುಕೊಡುವಿಕೆಯು 1 ಪೇತ್ರ 3:1-7ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮುಂದಾಗಿದೆ.

ಸ್ತ್ರೀಯರೇ: “ಅಧೀನರಾಗಿರಿ” (5:22-24)

²²ಸ್ತ್ರೀಯರೇ, ನೀವು ಕರ್ತನಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮ ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರಿ. ²³ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಗೆ ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ಗಂಡನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನೋ ಸಭೆಯೆಂಬ ದೇಹಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ²⁴ಅದಿರಲಿ; ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಧೀನರಾಗಿರಬೇಕು.

ವಚನ 22. ಸ್ತ್ರೀಯರೇ, [ತಮ್ಮ] ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರಿ ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. (*Hypotassō* ದಿಂದ) ವಿಕವಚನದ ಕ್ರಿಯಾಪದವು 21ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು “ಅಧೀನರಾಗಿರುವ” ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ವಚನ 22ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅಧೀನರಾಗಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಎಚ್ಚರಿಕಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. “ಅಧೀನರಾಗಿರು” ಎಂಬುದು ವಚನ 22ರಲ್ಲಿ ಇಫ್ರಾಟಿಕ್ ಆಗಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೈಬಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಮೂಲವೇದಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಆ ವಿಚಾರವು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಂದ ಸೇರೇಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಷರಸಹ, ಹೌಲನು ಹೇಳಿದ್ದು “ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅಧೀನರಾಗಿರಿ ... ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರಿ.” ನಂತರ, ವಚನ 24ರಲ್ಲಿ, ಹೌಲನು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರಲು ಮತ್ತು ಅಧೀನರಾಗಿರುವುದನ್ನು (ನೋಡಿ 1 ಪೇತ್ರ 3:1, 6) ಅದರಂತೆಯೇ ಅವರಿಗೋಸ್ಕರದ ಗೌರವವನ್ನು (ಎಫೆಸ 5:33) ಈ ಅರ್ಜಿಯು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಅಧೀನಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಮಾದರಿಯು ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಧೀನವಾಗಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ (5:24). ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಎಫೆಸದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಲೀತಿಯ ಮೂಲಕ ಹೌಲನು ಸಮಾರೋಪವು ಬಲಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಸರಳಾರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಗಂಡನು ಹೆಂಡತಿಯೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅಧೀನರಾಗಿರಬೇಕು; ಆದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಾರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರಬೇಕು.

ಕರ್ತನಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಎಂಬುದು ಅವರು ಯೇಸುವಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರುವಂತೆ “ಅದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಬಂತೆಯೇ”¹⁸ (*hōs*) ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವ ಮೂಲಕ, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೂ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ವಿಚಾರವು ಕೊಲಸ್ಸೆ 3:18ರಲ್ಲಿ “ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರಿ ಇದು ಕರ್ತನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ” ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರುವುದು ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ (ಗಂಡಂದಿರು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿಂತಲೂ ಬಲು ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ) ಅಥವಾ

ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಿಸಮಾನರಲ್ಲ (ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಗಲಾತ್ಯ 3:28). ಬದಲಾಗಿ, ಅಧೀನವಾಗಿರುವುದು ದೇವರು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಗೆ ಕೊಡಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದರಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರಬೇಕು.

ವಚನ 23. ಮುಂದೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೊಲಿಸುವ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಪ್ರಕಾರ” (for) *hoti* ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದವಾದ “ಯಾಕೆಂದರೆ” (because) ಸಲಿಸಮಾನವಾದುದಾಗಿದೆ.¹⁹ **ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮಗೆ ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಗಂಡನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ** ಎಂದು ಹಾಲನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದ ಹೋಲಿಕೆಯತ್ತ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಗಂಡನ ಪಾತ್ರವು ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಾತ್ರವು “ತಲೆ” ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, “ನಾಯಕ ಅಥವಾ ಅರಸ” ಎಂಬ ಅರ್ಥದೊಡನೆ *kephalē* ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ.²⁰ ಹಿಂದೆ ಹಾಲನು ಕ್ರಿಸ್ತನು “ತನ್ನ ದೇಹವಾದಂತೆ” (1:23) ಸಭೆಯ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲು ಈ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದನು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಧಿಕಾರವು ನಾಯಕನಂತೆ ಅಥವಾ ಅರಸನಂತೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಆತನ ಮನದಲ್ಲ ಇತ್ತು (ನೋಡಿಲಿ ಮತ್ತಾಯ 28:18), ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡನು ನಾಯಕನ ಮತ್ತು ಅರಸನ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಿಧವು ಆತನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಧವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಅದು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋರ್ಪಡಿಸಬಾರದು. ಈ ವಾಸ್ತವವು ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹಾಲನು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸೂಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯಿಂಟ ದೇಹಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸೂಚಿತವಾಗಿ ದ್ದಾಗಿದೆ. ಗಂಡಂದಿರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರ ರಕ್ಷಕರು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಲನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹೊರತಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಡನೆ ನಡೆಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯ ತಲೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಮುಂದಿನ ವಿವರಣೆಯಂತೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಎಫೆಸದವರು ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಾಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ (2:1-3). ಅವರ ಪಾಪದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ದೇವರಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಲ್ಪಟ್ಟರು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರು ಸಂಧಾನದ ಕಾರ್ಯದ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ದೇವರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದನು (2:4-22). ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಅವರು “ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ” (2:16), ಸಭೆಯಲ್ಲಿ (1:22, 23) ಮರುಸಂಧಾನಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಮರುಸಂಧಾನವೂ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಆದರು. ಹಾಲನು ಮಾತನಾಡಿದಂಥ “ದೇಹಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಕ್ರಿಯಾಪದವಾದ *estin*, “ಇರುವುದು” ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದ್ದು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವಂಥದ್ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಭೆಯು ಕೇವಲ ನಿತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ರಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈಗ ಯಾರು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲವೂ ಅವರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ವಚನ 24. ಹಾಲನು ತನ್ನ ವಿವರಣೆಯತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ,

ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸಭೆಯ ಅಧೀನವಾಗುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕನ ಯೋಚನೆಯು ಒಳಗೊಂಡಿದೆಯೇ ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ಕೇಳಿದ್ದಾದರೆ, ಉಳಿದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಡನೆಯ ಸಭೆಯ

ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಆತನು ವರ್ಣಿಸಿದಂಥ ಲೀತಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬನು ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ದೇವರ ವರವಾಗಿ ಪಡೆದಂತೆಯೇ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ತಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದಿದೆ (1:22). 2:20, 21ರಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟಡದ ಉದಾಹರಣೆಯು ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ತನ್ನ ಕಟ್ಟಡದ [ಮೂಲೆ] ಕಲ್ಲಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಆತನ ನಿರಂತರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗಾಗಿ ಅದು ತಾನೆ ತೆಕೆಯುವಂಥದಾಗಿದೆ (3:17) ಮತ್ತು ಆತನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂಥದಾಗಿದೆ (3:19). ಸಭೆಯು ಆತನ ಕೃಪೆಯ ವರವನ್ನು (4:7) ಮತ್ತು ತನ್ನ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸೇವಕರುಗಳ ವರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ (4:11, 12). ತನ್ನ ತಲೆಯತ್ತ ಬೆಳೆಯುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ (4:15, 16) ಆತನ ಬಗೆಗೆ ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವಂಥದಾಗಿದೆ (4:20, 21). ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದಾಗಿದೆ (5:2) ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಆತನನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದು ಅದನ್ನು ಕಲಿಯಲು (5:10) ಮತ್ತು ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ (5:17). ಆತನಿಗೆ ಸ್ವೀಕೃತವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತದೆ (5:19) ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಭಯದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತದೆ (5:21). ಸಭೆಯ ಅಧೀನತ್ವ ಎಂದರೆ, ತಲೆಯತ್ತ ನೋಡುವುದು ಅಂದರೆ ಆತನ ಪ್ರಯೋಜನಕರ ಅಡಕತಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು. ಆತನ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು, ಫ್ರೆಡ್‌ತೆಯತ್ತ ಬೆಳೆಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗುವ ವರಗಳನ್ನು ಆತನಿಂದ ಪಡೆಯುವುದು, ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದು ಎಂಬರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ.²¹

ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ. ನೀವು ಕರ್ತನಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ **ಅಧೀನರಾಗಿ** ಎಂದು ಪೌಲನು ಘೋಷಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಧೀನವಾಗುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬೇರೊಂದ ನ್ಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಮಿತಿಯನ್ಯಾಗಲೀ ಇಟ್ಟುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗುವುದು ಎದುರಿಸುವ ಕೆಲ ತಿಕ್ಕಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಬಲವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನೂಜಿಸಬಹುದು. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ, ಆ ಗಂಡಂದಿರು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ನಡತೆಯನ್ನು ಮಾದರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದು ಯಾವುದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದು ಯಾವುದು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಆತನು ಭಾವಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯವಿಷಯವೆಂದರೆ ಮಾನವ ಅಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದ್ದು, ಈ ಅದರ್ಶವು ಎಂದಿಗೂ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವಂತದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೋ, ಇಲ್ಲಿನ ಗುಲಿಯು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತತೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಗುಲಿಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ವಚನವು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಪುರುಷರೇ: “ಪ್ರೀತಿಸಿ” (5:25-33)

²⁵ಪುರುಷರೇ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ. ²⁶ಆತನು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ²⁷ಅದನ್ನು ಕಳಂಕ ನುಕ್ಕು ಮುಂತಾದದ್ದೊಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಕನ್ನಿಕೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನಿರ್ದೋಷವೂ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಆಗಿರುವ ಸಭೆಯನ್ನಾಗಿ ತನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿ

ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಾಕ್ಯೋಪದೇಶ ಸಹಿತವಾದ ಜಲಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ²⁸ಹಾಗೆಯೇ ಪುರುಷರು ಸಹ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಹಂಗಿನವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನು ತನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ²⁹ಯಾರೂ ಎಂದೂ ಸ್ವಶರೀರವನ್ನು ಹಗೆಮಾಡಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ³⁰ಯಾವ ದೇಹಕ್ಕೆ ನಾವು ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೇವೋ ಸಭೆಯೆಂಬ ಆ ದೇಹವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನಲ್ಲ. ³¹ಇದರ ನಿಖರತೆಯಿಂದ ಪುರುಷನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವನು; ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಶರೀರವಾಗಿರುವರು ಎಂದು ಬರದದೆ. ³²ನಾನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೂ ಸಭೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ; ಇದು ವರೆಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಈ ಸತ್ಯಾರ್ಥವು ಬಹು ಗಂಭೀರವಾದದ್ದು. ³³ಅದಿರಲೇ; ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಪುರುಷನು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೇ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು; ಪ್ರತಿ ಹೆಂಡತಿಯು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ವಚನಗಳು 25, 26. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ಪುರುಷರತ್ತ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಲಿ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿದ್ದ ಅಜ್ಜೆಯು ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಗೆಗಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೊಡನೆ ವಚನ 25ರಿಂದ 32ರವರೆಗೆ ವಚನದಲ್ಲಿ ಸಮಪಾಠತೆಯತ್ತ ಕಾದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮೊದಲ ಭಾಗವು ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಪ್ರಬೋಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಸಭೆಗೋಸ್ಕರದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇದು ಹೇಗಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೊಲಿಸುವ ತೋರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ, ಹೊಲಿಸುವ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಗಂಡಂದಿರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು, ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (5:28-32).

ಪ್ರೀತಿಯು ಈ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾದ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಹೊಲಿಸುವ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು (2:4) ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು (3:19; 5:22) ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಂತರ ಆತನು ತಿರುಗಿ ಎಫೆಸದವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಅದರಂತೆಯೇ ದೇವರ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ (6:23, 24). ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಇರುವ ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಸಭೆಗೋಸ್ಕರದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯರ ಬಗೆಗಿನ ಗಂಡಂದಿರ ಪ್ರೀತಿಯ ಹೊಲಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

“ಸ್ತ್ರೀಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಲಿ” ಎಂಬ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಕವು ಪ್ರಣಯಾರ್ಥಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅಥವಾ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅಪಾರ್ಥವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು. ಹೇಗೋ, ಹೊಲಿಸುವ ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದುದ್ದಕ್ಕೂ ಆ ರೀತಿಯನ್ನು (“ಪ್ರೀತಿ ಒಳ್ಳೆಯತನ”) ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ ಆತನ ಮನದಲ್ಲಿದ್ದಂಥದ್ದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ (ನೋಡಿಲಿ 5:1, 2). ನಿರ್ಧಾರದ ಪರಿಣಾಮವು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಗಂಡಂದಿರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಎದುರನೋಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಗಿದೆ ಹೊರತು ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಉನ್ನತದಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಕಣ್ಣಿರು ತಲಿಸುವುದಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಘೋರತನಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ನಿರಾಶೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ.

ಹೆಂಡತಿಗಾಗಿ ಪುರುಷರ ಪ್ರೇಮವು ಸಭೆಗೋಸ್ಕರದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಎದುರು ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ: **ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ** “ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು

ಪ್ರೀತಿಸಿಲಿ.” ಆತನು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಟ್ಟನು. ಪುರುಷರ ಪ್ರೇಮವು ಕೇವಲ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿರಬೇಕೆಂದಲ್ಲ ಆದರೆ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾಗವೂ ಅಲ್ಲರಬೇಕು. ಜಗತ್ತಿನ ಪಾಪಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ, ಆತನು ಸಭೆಯನ್ನು ತನ್ನ ರಕ್ತದಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು (ನೋಡಿಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:28). ತಾನು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯದ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಬಲಯ ಮರಣವನ್ನು ತಾಳಿದನು. ಸಭೆಯನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೇಸು “ತನ್ನನ್ನೇ ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.” ಈ ವಿವರಣೆಯು ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕನ್ನಿಕೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಕನ್ನಿಕೆಯ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವಿಕೆಗೆ ತ್ಯಾಗಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲ ವಿನೂ ಇರಲಲ್ಲ ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲ, ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯಿರಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕೊಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರ ಮಧ್ಯದ ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವವು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೋಸ್ಕರದ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಗಂತ್ಯದಲ್ಲನ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೋ ಸ್ಕರ ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಮದುವೆಗಾಗಿನ ಪೊಲನ ದೃಷ್ಟಿಯ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು²² ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಪುರುಷರಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. Kenneth S. Wuest ರವರು ವಚನ 25ಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ:

ಪುರುಷರು ಹೆಂಡತಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಇತರ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅನುರಾಗದ ಪ್ರೀತಿ (*eros*), ಸ್ವತೃಪ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಪ್ರೀತಿ (*stergo*), ಮತ್ತು ಒಲವಿನ ಅಥವಾ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ (*phileo*) ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳು *agapao* ಪ್ರೀತಿಯಾದ ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಪುರುಷರು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣದಲ್ಲ ಪರಲೋಕದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಆಗಿರುವವರಲ್ಲ ಪೂರೈಸುವವು ಆಗಿವೆ.²³

ವಚನ 27. ವಚನ 26 ಮತ್ತು 27ರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನೇ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪೊಲನು ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರಣಗಳು *hina* ಜೊತೆಗೆ ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇದರ ಅರ್ಥವು “ಆ ಲೀತಿಯಲ್ಲ” ಎಂದಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟನು ಅದನ್ನು ... ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನಿರ್ದೋಷವೂ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಆಗಿರುವ ಸಭೆಯನ್ನಾಗಿ ತನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಾಕ್ಯೋಪದೇಶ ಸಹಿತವಾದ ಜಲಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಶುದ್ಧಮಾಡಿದನು. “ಪರಿಶುದ್ಧ” (*[hagios, “ಪವಿತ್ರ”]*) ಎಂಬುದರ ಶಾಬ್ದಿಕ ರೂಪವಾಗಿದೆ) ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು “ಮೀಸಲು ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಎತ್ತಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು” ಎಂದಾಗಿದೆ.²⁴ ಈ ಪದವು ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿತವಾಗಿಲ್ಲದಂತವುಗಳು ಆಗಿದ್ದು ಆದರೆ “ಅಪವಿತ್ರ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದು ಅಶುದ್ಧವಾದದ್ದು ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪದ *koinos* ದೊಡನೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.²⁵ ಇದನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಯಾವದು ಅಶುದ್ಧವಾಗಿದೆಯೋ - ಅದು ಜಗತ್ತಾಗಿದ್ದು - ಅದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ಹೊರಬರಬೇಕು ಅಥವಾ ಬೇರೆಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರ ಪರಿಶುದ್ಧ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಜನರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು (1 ಪೇತ್ರ 1:22) ಮತ್ತು “ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗಿಂದ [ಅವರನ್ನು] ಕರೆದು ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದಾತನ ... ಮೀಸಲಾದ ಜನವೂ ದೇವರ ಸ್ವಕೀಯ ಪ್ರಜೆ” (1 ಪೇತ್ರ 2:9) ಆಗಿದೆ. ಸಭೆಯು ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೂ ದೇವರಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟದ್ದೂ

ಆಗಿದೆ. ದೇವರ ಜನರ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯು ಈ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಾರಿ ಒತ್ತಿಹೇಳಿ ಲ್ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪಾಲನು ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು “ದೇವ ಜನರು” ಅಥವಾ “ಪರಿಶುದ್ಧರು” ಎಂದು ಕರೆ ಯುತ್ತಾನೆ (ನೋಡಿಲಿ 1:1, 4, 15, 18; 2:19; 3:18; 4:12; 5:3). “ದೇವಜನರು” ಗ್ರೀಕ್ ಪದವಾದ *hagios* ದ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ. (ನೋಡಿಲಿ “ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ: ಸಭೆಯ ಶುದ್ಧೀಕರಣ [5:26].”)

“ವಾಕ್ಯೋಪದೇಶ ಸಹಿತವಾಗಿ” ಎಂಬುದು *en rhēmati* ದ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದ್ದು, ಅಕ್ಷರಸಹ “ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ” ಎಂದಾಗಿದೆ. (“The” ಎಂಬುದು ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಂದ ಒದಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಆಗಿದೆ.) ಸಭೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧಮಾಡುವುದು “ವಾಕ್ಯೋಪದೇಶಸಹಿತವಾದ” ಜಲ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಮೂಲಕ ನೆರವೇರಿಸುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. “ವಾಕ್ಯ” ಎಂಬುದು ಸುವಾರ್ತಾ ವಾಕ್ಯ ಎಂದು ಸೂಚಿತವಾಗಿದ್ದು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಶುದ್ಧೀಕರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರದ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಇದು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಬಗೆಗಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುವುದಾಗಿದ್ದು ಉದಾಹರಣೆಗೆ “ಪಾಪಕ್ಷಮಾಪಣೆಗೋಸ್ಕರ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ತಂದೆಯ, ಮಗನ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ನೀವು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ವರವನ್ನು ಪಡೆಯುವಿರಿ” ಎಂಬುದಾಗಿದೆ (ನೋಡಿಲಿ ಮತ್ತಾಯ 28:18, 19; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:38). ಇದು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಕೂಡಾ ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು ಅಗಿರಬಹುದು (ಮಾರ್ಕ 16:16). 6:17ರಲ್ಲಿ, “ವಾಕ್ಯ” ಎಂಬುದು “ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು” ಮತ್ತು “ಆತ್ಮನ ಕತ್ತಿಯು” ಆಗಿದ್ದು ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಆಗಿದೆ (ನೋಡಿಲಿ ರೋಮಾಪುರ 10:8, 17; ಇಜ್ರಿಯ 6:5; 1 ಪೇತ್ರ 1:25). ಆತನ ವಾಕ್ಯವು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ (ನೋಡಿಲಿ ಯೋಹಾನ 15:3; 17:17), ಹೀಗಾಗಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಿಂದ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿದಾಗ ಸಭೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಕಾಣಿಸಿತು, ನೀರು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯ ಎರಡು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿವೆ.

Hina ಎರಡನೆಯ ಬಳಕೆಯು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಂಥದ್ದು ವಚನ 27ರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಾಗಿದೆ: **ಅದನ್ನು ಕಳಂಕ ಸುತ್ತು ಮುಂತಾದದ್ದೊಂದು ಇಲ್ಲದ ಕನ್ನಿಕೆಯೇ ಎಂಬಂತೆ** “ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನಿರೋಷವೂ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಆಗಿರುವ ಸಭೆಯನ್ನಾಗಿ ತನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು” ತನ್ನ ಸಭೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವಂತೆ ತನಗೋಸ್ಕರ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಇಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. 2 ಕೊರಿಂಥ 11:2ರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪಾಲನು ಕೊರಿಂಥ ಸಭೆಯನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಕನ್ನಿಕೆಯಂತೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಿರುವ ಕನ್ನಿಕೆಯ ತಂದೆಯಂತೆ ಅಥವಾ ಮದಲಿಂಗನ ಸ್ವೇಚ್ಛಿತನಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೇಗೋ, ಎಫೆಸದ ವೇದಭಾಗದಲ್ಲಿ “ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ” ಸಭೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಮಹಿಮೆ” ಎಂಬುದು *endoxos* ದ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದ್ದು, “ವಿಫಲವಾದ” ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಂಥ ಈ ಪದವು ಈ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವೆಲ್ಲೆಡೆ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ.²⁶ ಸಭೆಯು ಮಹಿಮೆಯುತ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ (1:18), ಮತ್ತು ಸಭೆಯು ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತರುವುದಾಗಿದೆ (3:21). ವಚನ 27ರಲ್ಲಿ “ಮಹಿಮೆ” ಸಭೆಯು “ನೀತಿಯುಕ್ತವಾದ”²⁷ ವಸ್ತ್ರ ಹೊದ್ದ ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಿಕೆಯಂತೆ ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

“ಕಳಂಕ ಸುತ್ತು ಮುಂತಾದದ್ದೊಂದು ಇಲ್ಲದ” ಎಂಬುದು ಮುಂದಿನ ಪದದಲ್ಲಿ “ಮಹಿಮೆ” ಎಂಬ ಪದದೊಡನೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕನ್ನಿಕೆಯು ನೀತಿವಮತಳೂ ಆಗಿದ್ದು ಕಳಂಕ, ತೋಷೋವಧೆ ಅಥವಾ ಬಿರುಪ ಇಲ್ಲದವಳೂ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಮದುವೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಕಾರ, ಮದಲಿಂಗನು ಕನ್ನಿಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ, ವಧುದಕ್ಷಿಣೆ

ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ತನ್ನ ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಿಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮರಳಿ ಬರುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಮರಳುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಇಲ್ಲಗೆ ಬಂದನು ಮತ್ತು ವಧುವಿಡಿಯಾಗಿ “ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಕೊಟ್ಟನು” (5:25), ಹರಲೋಕಕ್ಕೆ ಮರಳಿದನು, ಮತ್ತು ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಕನ್ನಿಕೆಗಾಗಿ ಬರಲಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಭೆಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಸಂಭವಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೊಲನ 2 ಕೊಲಿಂಥ 11:2ರಲ್ಲಿ ಹದಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆ 19ರ ಮದುವೆಯ ಔತಣದ ಉದಾಹರಣೆಗೂ ಸಲಿಯಾಗುವವು ಆಗಿದೆ.

“ಕಳಂಕ ಸುಕ್ಕು ಮುಂತಾದದ್ದೊಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಕನ್ನಿಕೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನಿರ್ದೋಷವೂ.” ಇದು *hina*ದ ಮೂರನೆಯ ಉಪಯೋಗವೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಗೋಸ್ಕರ “ತನ್ನನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಂಥ” ಮೂರನೆಯ ಕಾರಣವೂ ಆಗಿದೆ. “ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನಿರ್ದೋಷವೂ” ಎಂಬುದು ಎಫೆಸದವರನ್ನು “ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ” ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ದೇವರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೊಲನಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (1:4). ಅವರು “ಆತನ ಮುಂದೆ ಪರಿಶುದ್ಧರೂ ನಿರ್ದೋಷಿಯೂ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು” ಆತನು ಬಯಸಿದ್ದನು. ಅಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ದೋಷವು ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿಯದವರ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಆಗಿವೆ, ಆದರೆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೋಷಶ್ಚ ಸಭೆಯ ಗುಣಗಳು ಆಗಿವೆ. ಆತನು “ತನ್ನನ್ನೇ ಆತನಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ” ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿಸಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಶುದ್ಧತೆಯ ಮಾಡಿ ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಭೆಯು “ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೋಷವೂ” ಈಗ ಆಗಿದೆ. ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಆ ರಕ್ತದಲ್ಲೇ ಶುದ್ಧಿಯಾಗುವ ಮೂಲಕ (1 ಯೋಹಾನ್ 1:7) ಸಭೆಯು “ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೋಷವೂ” ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ, ಆತನು ತನಗೋಸ್ಕರ ಶುದ್ಧಕನ್ನಿಕೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಭೆಯು ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಶುದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅದು “ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನಿರ್ದೋಷವೂ” ಆಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದಂಥವರು - ಆತನ ದೇಹ ಮತ್ತು ಆತನ ಕನೈ ಆದಂಥ ನಾವು ಹೊಲನು ಈ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಬೋಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವಿಸುವವರು ಆಗಿದ್ದೇವೆ.

ವಚನ 28. ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯಲಿಗಾಗಿ ಪುರುಷರ ನಿರ್ವಹಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಲನು ಪರಿಚಯಿಸಿದಂತೆ, ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯಲಿಗಾಗಿ ಕಾಣಜಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆಯೇ ಸಭೆಗಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತದ ಹಾಗೆ ಆತನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. **ಹಾಗೆಯೇ ಪುರುಷರು ಸಹ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶರೀರವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಪ್ರಕಾರವೇ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹಾಗೆ ನಂಬಲಾಗಿದ್ದಾರೆ.** “ಹಾಗೆಯೇ” *houtos*ದ ಭಾಷಾಂತರ ವಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಯಾವುದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು “ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆಯೇ” ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ (5:25). “ಮಾಡಲೇಬೇಕು” ಎಂಬುದು *opheilōd* ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದ್ದು, “ನೈತಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಋಣ”²⁸ ಎಂಬರ್ಥ ಪದವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ (ನೋಡಿಲಿ ಯೋಹಾನ್ 13:14). “ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶರೀರ” (5:28) ಎಂದರೆ ಪುರುಷರು “ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರೇಕು” (5:33). S. D. F. Salmond ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಂತೆ,

“ತಮ್ಮ ಹಾಗೆ” ... : “ಹಾಗಿರುವುದು” [*hōs*, “ಅದರಂತೆ”] ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಪುರುಷನ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆತನ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೇಹದ ಬಗೆಗಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿರುವುದು ಎಂದಲ್ಲ, *Hōs*ವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು “ಅದು ಇರುವಂತೆ,” “ಇರುವ ಹಾಗೆ” ಎಂದಾಗಿದೆ. ಹೊಲನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೂ ಮತ್ತು ಪುರುಷನೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ

ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಸಂಬಂಧದಂತೆ ಸಭೆಯು ದೇಹವಾಗಿದೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಲೀತಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಇದ್ದಾಳೆ. ಗಂಡನು ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಆತನ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯರು ಒಂದೇ ದೇಹವಾಗಿರುವ ವಿಚಾರವು ಬಹುಶ ಇಲ್ಲ ಕಾಣುವುದಾಗಿದೆ.²⁹

ವಚನಗಳು 29, 30. ನಿಸರ್ಗವು ತೋಲಿಸುವ ಹಾಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಅಥವಾ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ದೈವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಆದಕಾರಣ, ಹೆಂಡತಿಯರು ಗಂಡಂದಿರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿಸರ್ಗವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ತನ್ನ ದೇಹವಾದ ಸಭೆಗೆ ತಲೆಯಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ, ಪುರುಷನು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿರ ಮೇಲಿನ ಯಜಮಾನತ್ವವನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೌಲನು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆಗ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. **ಸಭೆಯೆಂಬ ಆ ದೇಹವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹಾಗೆಯೇ ಘೋಷಿಸಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗೆ, ಆತನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು “ಘೋಷಿಸಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸ”** ಬೇಕು.

“ಫ್ರೋಷಿಸು” ಇದು *ektrepheō* ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದ್ದು *ek* (“ಬೀಲಿದ”) ಮತ್ತು *trephō* (“ಆಹಾರ ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಫಲಿಸುವುದಾಗಿ ಮಾಡುವುದು; ಮುಂದೆ, ಆಹಾರಕೊಡುವುದು, ಉಪಚರಿಸುವುದು, ಪುಷ್ಟಿದಾಯಕ ಮಾಡುವುದು”) ಎಂಬ ಸಂಯುಕ್ತ ಪದಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.³⁰ ಇದೇ ಮೂಲದ ಪದವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರಬೇತುಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿದ್ದು 6:4ರಲ್ಲಿ “ಅವರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವುದು” ಎಂಬಂಥ ಭಾಷಾಂತರವಾದ ಮೂಲ ಪದವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸಭೆಯನ್ನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಒದಗಿಸಿದಂತೆ (ನೋಡಿಲಿ 5:26), ಮತ್ತು ಸಭೆಯನ್ನು ಪೌರೋಹಿತಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಒದಗಿಸಿದಂತೆ (4:11-16), ಹೀಗೆ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಿಸಬೇಕು.

“ಸಂರಕ್ಷಿಸು” ಇದು ತಾಪದಿಂದ ಅಥವಾ ಹೃದಯವಂತಿಕೆಯ ಜೊತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.³¹ ಇದೇ ಲೀತಿಯ ಪದವು 1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 2:7ರಲ್ಲಿ ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವ ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಳಜಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “ಸಂರಕ್ಷಿಸು” ಸಭೆಗೋಸ್ಕರ ಕಾಳಜಿಯಿಲ್ಲದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಒಟ್ಟಿಯತನವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಯತನದಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರು ಪೋಷಿಸಲೇಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಯಾವ ದೇಹಕ್ಕೆ ನಾವು ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೇವೋ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ತನ್ನ ದೇಹದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ಕೊಡುವ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ, ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಕನ್ಯೆಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತೆಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ಕಾಳಜಿಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗವೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು “ತನ್ನ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಕೊಡಂಥವು ಆಗಿವೆ” (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:28). ದೇಹವು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಮೌಲ್ಯವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಭಾಗವೂ

ಆಗಿದೆ. ಆತನು ಭಾಗವಾಗದಂತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮೌಲ್ಯಯುತರೂ ಆಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಚನ 31. ಇದರ ನಿಖತ್ರದಿಂದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಐಚ್ಛು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವನು; ಅವಲಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಶರೀರವಾಗಿರುವರು ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯು ಅದಿಕಾಂಡ 2:24ರಿಂದ ಇದ್ದು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಮಧ್ಯದ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನೆನಪಿಸುವಂತೆ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಗಂಡನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು “ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶರೀರದಂತೆ” ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತಾನು “ತನ್ನನ್ನು” ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (5:28). ಅದಲ್ಲವೇ, “ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶರೀರವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಲಾರನು” ಎಂದೂ ಸಹ ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (5:29). ಅದಿಕಾಂಡದ ಹೇಳಿಕೆಯು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯರು “ಒಂದೇ ಶರೀರವಾಗಿರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ವಚನ 32. ತಾನು ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಾ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಪೌಲನು ಸಮಾರೋಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮದುವೆಯ ಮರ್ಮದ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ “ಒಂದೇ ದೇಹವಾಗಿ” ಮಾಡಿದನು. ಈ ಮರ್ಮಯುತ ಒಗ್ಗೂಡುವಿಕೆಯ ಸಭೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ದೇವರು **ತ್ರಿಸ್ತನನ್ನು** ಸಭೆಯ ತಲೆಯನ್ನಾಗಿ, ಕನ್ಯೆಯ ಮದಲಿಂಗನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ತ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವೂ ಮತ್ತು ತ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವೂ ಮತ್ತು ತ್ರಿಸ್ತನ ಕನ್ಯೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಚನ 33. ಸಭೆಯೊಂದಿಗಿನ ತ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಬಂಧದ ಮರ್ಮವು ಗಂಡ/ಹೆಂಡತಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. **ಅದಿರಲ (plēn)**, ಎಂದು ಪೌಲನು ಬರೆದಾಗ “ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯರ ಬಗೆಗಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಮರಳುವವನಾಗಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಂತರ ಆತನು ಈ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಯಾವೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಾರನು ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆತನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. **ಪ್ರತಿ ಪುರುಷನು ... ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಸ್ತ್ರೀ ಸೇವೆ** ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರಂತೆಯೇ, ಪ್ರತಿ ಹೆಂಡತಿಯು ಅದೇ ಲೀತಿಯ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು; **ಪ್ರತಿ ಹೆಂಡತಿಯು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಕೊಳ್ಳಬೇಕು.** “ಭಯಭಕ್ತಿ” ಗ್ರೀಕ್ ಕ್ರಿಯಾಪದವಾದ *phobōd* ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ. “ಭಯ”³² ಇದರ ಅರ್ಥವು ಇದು ದಾಸನ ಭಯವಲ್ಲ ಆದರೆ “ಭಕ್ತಿಯ ಭಯ”³³ ಆಗಿದ್ದು ಅದು “ಆತನು ಗಂಡನ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು” ಎಂದು ಯೋಗ್ಯವಾದಂಥದ್ದು ಆಗಿದೆ.³⁴

ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ:

ಸಭೆಯ ಶುದ್ಧೀಕರಣ (5:26)

ಎಫೆಸು 5:26ರಲ್ಲಿನ “ಶುದ್ಧೀಕರಣ” ತ್ರಿಸ್ತನ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ನಿರಂತರವಾದ ಅಥವಾ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಜನರು ಎಂದು ಪೌಲನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಆತನು “ಆತನನ್ನು ವಾಕ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ನೀಲಿನಿಂದ ತೊಳೆಯುವ ಮೂಲಕ ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ” ತ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ಹಿಂದೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲ,

ಸಭೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯುವ ಮೂಲಕ ಆಕೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿದನು. (“ತೊಳೆಯಲ್ಪಡುವುದು” ಎಂಬುದರ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಗುರುತರವಾದ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ.) “... ವಾಕ್ಯೋಪದೇಶ ಸಹಿತವಾದ ಐಲಸ್ತಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ” ಎಂದು ಬರೆಯುವಾಗ ಪಾಲನು ಉಪಮಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದ್ದನು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ, ಸಂಕೇತಾರ್ಥವಾಗಿ, ಅಥವಾ ಉಪಮಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಾರಣ ಕಾಣಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಅಕ್ಷರ ಸಹ ವಾಕ್ಯದೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದು ಸತ್ಯವೇದ ಅಧ್ಯಯನದ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ನಿಯಮ ಆಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ನೀರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಮತ್ತು “ವಾಕ್ಯವನ್ನು” ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದರ ಮೂಲಕ “ತೊಳೆಯ” ಶುದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ಅಕ್ಷರ ಸಹ “ನೀರು” ತನ್ನ ಜನಲಿಗೋಸ್ಕರ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ವೇದಭಾಗದುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಾಗಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸ್ವಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಾನನು ಯೋರ್ದನ್ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಬರಅರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು (ಮತ್ತಾಯ 3:6). ಯೇಸು ಯೋಹಾನನಿಂದ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದನು (ಮತ್ತಾಯ 3:16). ಯೋಹಾನನು “ಸಲೀಮೂಲಿನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಏನೋವೆಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ... ಹೆಚ್ಚು ನೀರಿದ್ದುದರಿಂದ” ಅಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು (ಯೋಹಾನ 3:23). ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ಯೇಸು “ನೀರಿನಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನಿಂದಲೂ” ಹುಟ್ಟುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೇಸು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ (ಯೋಹಾನ 3:5). ಯೇಸುವಿನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂತರ, ಐಥಿಯೋಪ್ಯನು ಪಾಲನಿಗೆ “ಅಗೋ ನೀರು, ನನಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 8:36). ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯ ಅಲಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ಐಥಿಯೋಪ್ಯನು ಫಿಲಪ್ಪನ ಜೊತೆ “ನೀರಿನೊಳಗೆ ಇಳಿದು ಫಿಲಪ್ಪನು ಅವನಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿದನು” (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 8:38). ಹೇತ್ರನು ಕೋರ್ನೇಲನನ್ನು ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ, “ಇವರಿಗೆ ನೀರಿನ ಮೂಲಕ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವಾಗದಂತೆ ಯಾರಾ ದರೂ ಅಭ್ಯಾಂತರ ಮಾಡಿಯಾರೇ” ಎಂದು ಆ ಅನ್ಯನು ಹೇಳಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 10:47).

ತೀತ 3:5ರಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು “ಆತನ ಕರುಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸ್ನಾನದ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೂತನಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೂ” ರಕ್ಷಿಸಿದನು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ವಚನ 26ರ ಮೇಲಿನ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು “[ಸಭೆಯನ್ನು] ವಾಕ್ಯದಿಂದಾದ ಐಲಸ್ತಾನದ ಮೂಲಕ ಶುದ್ಧಪಡಿಸಿದನು” ಎಂಬುದು ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸ್ನಾನದ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಮನುಕುಲವು “ನೀರಿನಿಂದಿಂತೆಯಿಂದ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನ ಕರುಣೆಯಿಂದಲೇ ... ಆತನ ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುವುದು ನಿತ್ಯಜೀವದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ” (5:5-7) ತೀತ 3ರಲ್ಲಿನ ಸಂದರ್ಭವು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಕುರಣೆ ಮತ್ತು ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ, ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಆತನು ತಂದನು ಮತ್ತು ಈ ರಕ್ಷಣೆಯು “ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ನೂತನಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ನೂತನವಾಗಿರುವ ಮೂಲಕ” ಅನರ್ಹನಾದ ಮನುಷ್ಯನ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಕ್ಯಾಂಪೆಬೆಲ್ ಈ “ಎಲ್ಲಾ ನೂತನಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದು” (2 ಕೊರಿಂಥ 5:17) ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗುವುದರ ಅಂತಿಮ ಹಂತ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.³⁵ ಆದಿ ಗ್ರೀಕ್

ಸಭೆಯ ತಂದೆಗಳು ಇದನ್ನು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಕಾರ್ಯ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು ತೋರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರನಾದ Eusebiusನು ಉದ್ಘರಿಸುತ್ತಾನೆ.³⁶ ಹೆಚ್ಚಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕಾರರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನಾಗಿರುವುದು” “ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲಿವೆಂದ ತೋಳಿದುಕೊಂಡು ... ಇಲಿಸುವುದು” (ಇಬ್ರಿಯ 10:22) ಅಥವಾ “ನೀಲಿಸಿವೆಂದ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ” (ಯೋಹಾನ್ 3:5) ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ದಡ್ಡು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಮತ್ತು ಅದು ನೋಹನು ನೀಲನ ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು, “ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವು ಈಗ [ನಮ್ಮನ್ನು] ರಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿದೆ” (1 ಹೇತ್ರ 3:21) ಎಂದು ಕ್ಯಾಂಪೆಬೆಲ್ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. “ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ನೂತನ ವಾಗುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ” ಎಫೆಸ 5:26ರಲ್ಲಿನ “ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ” ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು “ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಪವಿತ್ರತೆ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯದ ದೆಸೆಯಿಂದ”³⁷ (ಯೋಹಾನ್ 15:3) ಎಂದು ಸಹ ಕ್ಯಾಂಪೆಬೆಲ್ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

1 ಕೊಲಿಂಥ 6:11ರಲ್ಲಿ ಎಫೆಸದವರು ದೇವಜನರಾದಂತೆ, ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಮತ್ತು ತೋಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಕೊಲಿಂಥದವರು ಸಹ “ತೋಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟರು” ಮತ್ತು “ದೇವಜನರಾದರು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳು “ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕಾಗಿ” ನೀಲನಲ್ಲಿನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:38), “ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ” ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು (ರೋಮಾಪುರ 6:3; ಗಲಾತ್ಯ 3:27), ಮತ್ತು “ಒಂದೇ ದೇಹ” ವಾಗಿರುವುದು (1 ಕೊಲಿಂಥ 12:13) ಆಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಶದಂತೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮರಣದಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಭೆಗೋಸ್ಕರ ಕೊಟ್ಟನು. ಆತನ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ಪಾಪದಿಂದ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋದರು, ಮತ್ತು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂಶದಂತೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ನಂತರ ಆತನು ಹೊಸ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ (ನೋಡಿಲಿ ರೋಮಾಪುರ 6:4). ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಶುದ್ಧಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಸಭೆ, ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಅನ್ವಯ

ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ನಡೆಯುವುದು (2:1-10 4:1, 17 5:2, 8, 15)

“ನಡೆಯುವುದು” ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವಂಥ ಅಲಂಕಾರಿ ಭಾಷೆ ಆಗಿದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರಾದ ನಾವು, ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಯಾರ ಜೊತೆ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು.

ನಾವು ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬಾರದು (2:2). ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಕಾರನಡೆಯುವವರು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಾರೆ; ಅವರು ಏಕೀಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ, ದೇವರಿಂದ ದೂರವಾದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ದೇವರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗವಾಗಿರುವರು.

ನಾವು ಸೈತಾನನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬಾರದು (2:2). ಕಳೆದು ಹೋದ ಆತ್ಮಗಳು “ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ರಾಜನೂ” ಮತ್ತು “ಅವಿಧೇಯರಲ್ಲಿ ಈಗ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮದ” ಸೈತಾನನ ಜೊತೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಜೀವಿತವು ಬಂಡೆದ್ದವರಿಂದ ಆಳಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ನಾವು ಕಾಮದಲ್ಲ ನಡೆಯಬಾರದು (2:3). ಕಳೆದುಹೋದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಬಯಸಿದಂತೆ ನಡೆಯದೇ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಲೀತಿಯಂತೆ ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ದುಷ್ಕರ್ಮಗೊಳಗಾದವರ ಜೊತೆ ನಾವು ನಡೆಯಬಾರದು (2:3). ಕಳೆದುಹೋದವರು

ಅದಾಮನ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ, ಪಾಪಮಯವಾದ “ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ” ಮತ್ತು ದೇವರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣರು ಆಗಿ ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. “ದುಷ್ಟತನವನ್ನು ನಡಿಸಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಣಗಿಸುವವರಾದ ಮನುಷ್ಯರು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಭಕ್ತಿಹೀನತೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ದೇವರ ಕೋಪವು ಪರಲೋಕದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ರೋಮಾಪುರ 1:18 ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರಾಗಿರಬೇಕು (4:1). “ನಾವು ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಾಗಿ [ನಾವು] ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ” ಕ್ರೈಸ್ತರು ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗುವದು ಎಂದು ಪೌಲನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯೊಡನೆ ಜೀವಿಸುವುದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ದೇವರ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕರೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ (ನೋಡಿಲಿ 1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 2:12; 2 ತಿಮೊಥೆ 1:9). ವೃಥಾವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾವು ನಡೆಯಬಾರದು (4:17). ಕಳೆದುಹೋದವರು ಅತ್ಯೇಕ ನಿರ್ದೋಷಿಲ್ಲದೇ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಜೀವಿಸಿದನು, ಮತ್ತು ನಾವು ಆತನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾದರೆ ಅಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ (ನೋಡಿಲಿ 1 ಪೇತ್ರ 2:21; 3:9).

ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು (5:2). ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ (1 ಯೋಹಾನ್ 4) ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗುಲಿಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಅತ್ಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು (ನೋಡಿಲಿ ಮತ್ತಾಯ 22:37-39).

ನಾವು ಬೆಳಕಿನ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು (5:8). “ನಾವು ಬೆಳಕಿನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ” ಇರುವ ಕಾರಣ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ “ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ” ನಡೆಯದವರು ಆಗಿರೋಣ.

ನಾವು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಹಾಗಿರೋಣ (5:15, 16). ನಾವು ಕರ್ತನ ನೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಮರ್ಥನಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ದಿನಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲೇ ಕಳೆಯುವಾ (ನೋಡಿಲಿ ಯೋಹಾನ್ 9:4).

Jay Lockhart

ಆತ್ಮದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಜೀವಿತ (5:18-21)

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರಿಗಾಗಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು; ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ದೇವಾಲಯಕ್ಕಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಹೊಸ ಹುಟ್ಟಿನ (ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ) ನಮಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತರೂ ಜೀವಿಸುವ ದೇವಲಿಗೆ ದೇವಾಲಯವಾಗಿದ್ದರು. ಪಂಚಾಶತ್ಕಮದಿನದಂದು, “ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆಗ ನೀವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವಿರಿ” ಎಂದು ಪೇತ್ರನು ಹೇಳಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:38). ನಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ ಅದೇ ದೇವರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ. ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು, ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ; ಕ್ರೈಸ್ತರು ದಿನಂಪ್ರತಿ ದೇವರಾತ್ಮನ ಜೊತೆ ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪೌಲನು ಎಫೆಸದವರನ್ನು “ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿರಿ” ಎಂದು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ (5:18). ಇದು ಒಂದು ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲ; ಇದೊಂದು ಅಜ್ಜಿಯಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮದಿಂದ ತುಂಬುವದು ಎಂದರೆ ನಾವು ಅತಿಯಾದ ಆತ್ಮದಿಂದ ತುಂಬರಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ವಿನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಲ್ಲ; ಇದು ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ದೇವರ ಮಗುವಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿರಲೇಬೇಕು.

ಈ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವದನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ಪ್ರಗತಿಶೀಲರಾಗಿ ಈ ಆತ್ಮದಿಂದ ತುಂಬುವವರ ಗುರುತು ಯಾವವು? ವಚನ 18 ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು

ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅತ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿದ ವಿಶ್ವಾಸಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಇರುವ ಮೂರು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ವಚನವು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಗ್ರೀಕ್ ವೇದಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೃಂದಂತವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಆ ಪದಗಳು ನಿರಂತರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವವು ಆಗಿವೆ.

ಅತ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಜೀವಿತದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಗುರುತುಗಳು ಯಾವವು?

ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ "ಮಾತನಾಡುವದು." "ಹವಿತ್ರಾತ್ಮಭಲಿತರಾಗಿದ್ದು ಶೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ ಅತ್ಯ ಸಂಬಂಧಪದಗಳಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಶೀರ್ತನೆಮಾಡುತ್ತಾ ... ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿರಿ" (5:19).

ಗಾನಮಾಡುವದು ದೇವರೆಡೆಗಿನ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವವು ಆಗಿವೆ; ಇದು ಆರಾಧನೆಯ ಸಲ್ಲಿಸುವಿಕೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡುವಿಕೆಯು ಆಗಿದೆ. ಆರಾಧನೆಯ ಸಂತೋಷಪೂರಕ ಭಾಗವು ಆಗಿದೆ. ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷವು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅತ್ಯಗಳು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉಪಕಾರಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಮೋಚಕನನ್ನು ಕೂಗುತ್ತವೆ.

ಪಾಲನ ಹೇಳುವ ಈ "ಮಾತನಾಡುವದು" ಎಂಬುದು "ಶೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಗಾನಮಾಡುವದು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಸಂಬಂಧ ಹಾಡುಗಳು" ಆಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಎಳೆಯಬಾರದು ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅದರದೇ ಅದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯು ಇರುವುದಾಗಿದೆ. "ಶೀರ್ತನೆಗಳು" ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಶೀರ್ತನೆಗಳು ಆಗಿದ್ದು, ಆದಿ ಸಭೆಯು ಒಂದೇ ಗಾನಪುಸ್ತಕವಾಗಿತ್ತು. ಪಾಲನ ಅಷ್ಟಿಯೆಂದರೆ ದೇವರನ್ನು ಆತನದೇ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ಸ್ತೋತ್ರ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸುವದು ಆಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವ ವಿನೇ ಆಗಲ, ನಮ್ಮ ದುಃಖ ಅಥವಾ ಸಂತೋಷ ವಿನೇ ಆಗಿರಲ, ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿನೇ ಆಗಿರಲ ಶೀರ್ತನೆಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಶೀರ್ತನೆ ಹಾಡುವದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

"ಶೀರ್ತನೆಗಳು" ದೇವರನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಸ್ತೋತ್ರಗೀತೆಗಳು ಆಗಿವೆ. ಶೀರ್ತನೆಯು ಕ್ರೈಸ್ತರೇ ಹೊರತಂದ ಕೃತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಶೀರ್ತನೆಗಳು ಯೆಹೂದಿ ಧರ್ಮದಿಂದ ಸಭೆಗೆ ಸೇರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ.

"ಅತ್ಯೀಕ ಗಾನಗಳು" ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು, ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹಾಡುಗಳು ಆಗಿರಬೇಕು. ಇವುಗಳು ಸಂಗೀತಗಳು ಮತ್ತು ಶೀರ್ತನೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿದ್ದು ತಲಮಾರುಗಳಿಂದ ತಲಮಾರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು ಆಗಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಿಂದ ಕರ್ತನಿಗೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವವು ಆಗಿದೆ. "ನಾದವನ್ನು ಮಾಡುವದು" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷಾಂತರದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವು ನಾವು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಹೃದಯಗ ತಂತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವದು ಎಂದಾಗಿದೆ. ಹೃದಯವು ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವರ್ಪಿಸಲು ನಿಜವಾಗಿ ಕೊಡುವದು ನಮ್ಮ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ಆರಾಧನೆಗಾಗಿನ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವು "ಕರ್ತನಿಗೆ" ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಾಗಿದೆ. ಹಾಡುವದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ದೈನಿಕಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಬಹುದು ಎಂದಲ್ಲ. ಶೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಗೀತಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಅತ್ಯೀಕ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವದರ ನಮ್ಮ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವು ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ಗೌರವವನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವದು ಎಂದಾಗಿದೆ.

ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ "ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವದು." "ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ

ಸಲ್ಲಸಬೇಕು” (5:20).

ಹಾಡುಗಳು ನಾವು ಯಾವ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವಂತೆ, ಉಪಕಾರಸ್ತುತಿಯು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದು ಆಗಿವೆ. ನಾವು ಅತ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ಇದು ಯಾವ ತರದ ಉಪಕಾರಸ್ತುತಿಯು ಆಗಿದೆ? ಅದರ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗ ಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಿಯಾಗಿರುವುದು ಆಗಿದೆ: “ದೇವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಸಲ್ಲಸುವುದು ... ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೂ ಕೂಡಾ.” ಕೆಲ ಜನರು “ನಾನೂ ಈ ದಿನ ಸುದೈವಿ ಆಗಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. “ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಕಾರ ಸಲ್ಲಸುವ ಮೂಲಕ ...” ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರಕವಾಗಿರಬೇಕು.

“... ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಪೌಲನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಬರುವಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ಸರಳವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಕಠಿಣತೆಯು ಬಂದಾಗ ಹೇಗೆ? ಆ ಸಂಗತಿಗಳು ಆ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದು, ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಹೇಗೋ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಬರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೂ ನಂಬುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಡಕೊಳ್ಳಲಿ. “ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ವಿನಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ನಡಕೊಳ್ಳಲಿ” (5:21; NIV).

“ನಡಕೊಳ್ಳಲಿ” ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧದ ಜೊತೆ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು ಆಗಿದೆ. “ನಡಕೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂದು ಪೌಲನು ಬರೆಯುವಾಗ ಇದು ಒಂದು ಮಿಲಿಟರಿ ಪದವಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಮಾನವಾದುದರ ಜೊತೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬುದು ಇದರ ಅರ್ಥವಾಗದು ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ತರ್ಕಸಿದ್ಧಾಂತದ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಇದು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಮಾರನು ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆತನು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮಾನನು, ಆದರೆ ಆತನು ತಾನೇ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ವಿನಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ತತ್ವದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿದೆ. ವಿನಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೇವಲ ಯಾರೋ ಒಂದು ಸಾಲಿ ಕಠಿಣದಂಥವುಗಳು ಅಲ್ಲ. ವಿನಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೂ ಆಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಸಹೋದರ ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ನಮಗಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದಂಥ ಅಂಶವು, ಅದೇ ಅಂಶವು ನಾವು ಅತ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿದಂಥದಾಗಿರಬೇಕು. ಕೆಲ ಸಹೋದರರು ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧನಿರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದರಿಂದಲೇ. ಎಲ್ಲಯವರಿಗೆ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವರೆಗೆ, ಅತ್ಯನ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಆತನು ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಮಗಾಗಿ ನಾಯುತ್ತೇವೆ (ನೋಡಿರಿ ಗಲಾತ್ಯಾ 2:20). ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕಿದೆ?

ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ? ಆತನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಿವೆ. ಕೆಲ ಜನರಿಗೆ ಅತ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿಸಲು ಬಯಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. “ನಮ್ಮನ್ನೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ನಿಜವಾದ ನಿಮ್ಮ ದಾಸರೆಂತಲೂ ಕ್ರಿಸ್ತನೇನಿಸುವನ್ನು ಕರ್ತನೆಂತಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (2 ಕೊರಿಂಥ 4:5). ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿರಬೇಕು.

“ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ವಿನಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ನಡಕೊಳ್ಳಲಿ” (5:21; NIV) ಎಂದು ಜೌಲನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಯೇಸುವಿಗಾಗಿ ನಾವು ಒಬ್ಬಲಿಗೊಬ್ಬರು ವಿನಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ಯೇಸು ಇತರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದನು; ಆತನು ಒಂದು ಮಾದರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಜದವನು ಆತನ ಹಾಗಿರುವನು.

ಸಮಾರೋಹ. ನಾವು ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಜದರಾದಾಗ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವದು ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಜಗತ್ತು ನೋಡುವದು. ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳ ಕೃತಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಯ, ಮತ್ತು ನಡಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವರು.

ನಮ್ಮ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸುವಿಕೆ (5:20)

5:20ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುವ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಸ್ತೋತ್ರಸಲ್ಲಿಸುವಿಕೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ:

ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಸಲಿಯಾಗಿರುವದು: “... ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರಸಲ್ಲಿಸಿಲಿ.”
ನಿರಂತರವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ: “ಯಾವಾಗಲೂ ... ಸ್ತೋತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸಿಲಿ.”
ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ: “ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ...”

ಪರಮಾರ್ಥವು ಮದುವೆ (5:21-33)

ಹೆಚ್ಚಾದ ಮದುವೆಗಳು ಯಾಕೆ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ? ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಇದ್ದವರಲ್ಲಿ, ದುಂಗುಪಡಿಸುವಂಥ ಶೇಕಡಾವಾರು ದಂಪತಿಗಳ ಮದುವೆಗಳು “ಸಂತೋಷ” ದಾಯರ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆ? ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಈ ಲೀತಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಇಟ್ಟಂಥ ಮಾರ್ಗ ಇದಲ್ಲ. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯಿಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರು ಉತ್ತಮ ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮದುವೆಯು ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ.

5:21-33ರಲ್ಲಿ, ಜೌಲನು ನಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷಕರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲು ಸಹಾಯಿಸುವ ಒಳದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಗಂಡನಿಗಾಗಿನ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯು, ಆತನು ತಲೆಯಾಗಿರುವಂತೆಯೇ, ಆತ್ಮೀಯ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಗಾಗಿನ ಆತನ ಮಾರ್ಗಗಳು ನಂಜಗಸ್ತ ನಡೆಯಾಗಿದೆ.

ಗಂಡಂದಿರಿಗಾಗಿ ದೇವರ ಯಜಮಾನಿಕೆ.

(1) ಪುರುಷರು ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ (5:23). ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯು ಬಗ್ಗೆ ಜೌಲನು ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ, ಪುರುಷನ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. “ಪುರುಷರೇ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರು ನಿಮಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ! ಅವರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ! ಎಂದು ಎಲ್ಲಯೂ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ದೂರದಿಂದಲೂ ಕೂಡಾ ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ ಪದವನ್ನು ಜೌಲನು ಬರೆದಿಲ್ಲ.

“ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಆತನು ನಾಯಕನು. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಲಿಯಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದ ಪುರುಷನು ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾನೆ. ವಿನಯದ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಗದಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಪುರುಷನಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಕನೈಯನ್ನು, ಸಭೆಯನ್ನು ವಿನಯದ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತಂದನು ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ, ಸಭೆಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಈಡುಕೊಡುವದರ ಮೂಲಕ ವಿಧೇಯನಾದನು, ಹೊರತಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಅಜ್ಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದರ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮದುವೆಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರಯಾಣಿಸುವಾಗ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಆತನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಬಯಸದೇ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡಾ ಸಂಚಾರ ಸೂಚನೆಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಚೇದನೆಗಳು ಆತನ ತಿರುವುಗಳು ಮುಂದುವರೆಯಲಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವವು, ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಆತನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಆತನು ಬಯಸದೇ ಇದ್ದಾಗೇ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಟ್ರಕ್ ಯಾವುದೇ ಚಿಕ್ಕೆಯು ಇಲ್ಲ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬರಲುಬಹುದು!

ಕೆಲ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳ ತಪ್ಪಾದ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು, ತಾವು ಪುರುಷರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವು ಅವರು ತಮ್ಮ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮುಲಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೊಟ್ಟ ಪುರುಷನ ಸ್ಥಾನವು ನಿರ್ದೇಶಕನ ಸ್ಥಾನವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ನಾಯಕನ ಸ್ಥಾನವೇ ಆಗಿದೆ.

(2) ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಲೆಯಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಪುರುಷನು ಕೂಡಾ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ (5:23). ಪುರುಷನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬಲ್ಲನು? “ಕ್ರಿಸ್ತನು” “ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದಂತೆ.” “ಅಂತೆ” ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕ ಪದವನ್ನು ತೆಗೆದಿರಿ. ಅದೇ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಮನೆಯ ಪಾಠಪಾಠ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪುರುಷನು ಬೈಬಲನ್ನು ಒಂದು ಸಂಘದಂತೆ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ “ವಿಧೇಯಳಾಗಿರು” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಲಾರನು!

ಯೇಸು ತನ್ನ ಕನ್ಯೆಗೆ ಎಂದಾದರೂ ವಿಧೇಯಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಾನೋ? ಆತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಸಭೆಯು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸಭೆಯ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಯೇಸು ತನ್ನ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ? ಆತನು ಆಕೆಗಾಗಿ ಮನವಿಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಆಕೆಗಾಗಿ ಮರಣಿಸಿದನು; ಆಕೆಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರೀತಿಸಿದನು. 5:24ರ ಪ್ರಕಾರ ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾದಂತೆ ಹೆಂಡತಿಯು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ವಿಧೇಯಳಾಗಿರಬೇಕು. ಗಂಡನು ತನ್ನ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಕನ್ಯೆಗೆ ತೋರಿದ ನಾಯಕತ್ವದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ.

(3) ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆ ಗಂಡನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು (5:25).

ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರೀತಿ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಕನ್ಯೆಯಾದ ಸಭೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸಿದನು? ಆತನು ಆಕೆಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನನ್ನೇ ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸಿದನು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಆಶೆ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಇಡಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಬಂಗಾರದ ಬೀದಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಆತನೆಂದಿಗೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಯೇಸು ತನ್ನ ಕನ್ಯೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಇಟ್ಟನು. “ಮನುಷ್ಯನು ಮಾರನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸೇವೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸೇವೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನೇಕರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದನು” (ಮಾರ್ಕ 10:45) ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಆತನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಒಬ್ಬನು ಮನುಷ್ಯನು ಮದುವೆಯಾದಾಗ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವಳೊಡನೆ ಒಂದೇ ಶರೀರವಾಗಿರುವನು. ನಿರ್ಧಾರಗಳಂತಹ ಸಹಜವಾದವುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ತಾನು ವಿನಸ್ತು ಮಾಡಬಯಸುವದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆತನು ಮಾಡಲಾಗದು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಭೆಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಗಂಡನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆಕೆಯ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವು ಆತನು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿರ್ಧಾರದ ಹೃದಯಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಅವಳನ್ನು ನಿಸ್ವಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಒಂದು ತ್ಯಾಗಪೂರಕ ಪ್ರೀತಿ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಗಾಗಿ ಮರಣಿಸಿದನು ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ಗಂಡನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತ್ಯಾಗಪೂರಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು. ಆತನು ಅಕ್ಷರಸಹ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಯೇಸು ತನ್ನ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಆತನು ಆಕೆಗೋಸ್ಕರ “ಮರಣಿಸದೆ” ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದಾದರೆ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ, ಆತನು ತನಗೋಸ್ಕರ ಸಾಯಲೇಬೇಕು. ತನ್ನದೇ ಆದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆತನು ಮರಣಿಸಲೇಬೇಕು.

ಯೇಸುವು ಮಾತ್ರವೇ ಸಭೆಗೋಸ್ಕರ ಸಾಯಲಿಲ್ಲವೇ, ಆದರೆ ಸಭೆಯು ಸಭೆಯಾಗುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆ ಸದಸ್ಯರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಮರಣಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಂದೆ ಸಜೀವವಾದರು. ಹೆಚ್ಚಾದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು ಯಾವದು? ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಒಂದು ಮದುವೆಯೇ! ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿ ತನಗಾಗಿ ಸತ್ತಳು; ಒಬ್ಬ ಗಂಡನು ತನಗಾಗಿ ಸತ್ತನು. ಒಬ್ಬ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತ್ಯಾಗಪೂರಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಲು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. “ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗಾಗಿ ಜಿಜ್ಞಾಸಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ!” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೀತಿ. ಅಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದು ಇದೆ. ಯೇಸುವು ಸಹ ತನ್ನ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸಿದನು. “ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮುಂತಾದದ್ದೊಂದು ಇಲ್ಲದ ಕನ್ನಿಕೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನಿರ್ದೋಷವೂ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಆಗಿರುವ ಸಭೆಯನ್ನಾಗಿ ತನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಾಕ್ಯೋಪದೇಶ ಸಹಿತವಾದ ಜಲಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಶುದ್ಧಮಾಡಿದನು ...” (5:26, 27).

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿನು ಮಾಡಬೇಕು? ಆತನ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿಯೂ ಸುಂದರಗೊಳಿಸಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ನಾಯಕನಾಗಿರಬೇಕಾಗಲು ಅತ್ಯಪೂರಿತನಾದ ಗಂಡನು ಕೆಲಸವೇನು? ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಳನಳಿಸುವಂತೆ ಸುಂದರ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿಸುವದು.

ತಾನು ಅವಳನ್ನು ನಡೆಸುವಂತೆ, ಅವಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವ, ಮತ್ತು ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಮಾಡಬೇಕು. ಅವಳು ವಾದಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಅಥವಾ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹಾರಿ ರಾಜಿಯಾಗುವಂತೆ ಆತನು ಆಕೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಇಡಬಾರದು. ಅವಳು ದೂಷಿತಕಾಗುವಂಥ ಯಾವದನ್ನು ಆತನು ಮಾಡಬಾರದು. ಅವಳ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಅಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ತರುವಂಥ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಆತನು ಎಂದಿಗೂ ಇರಿಸಬಾರದು. ಆತನು ಆಕೆಯನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತ್ಯಜಿಪಡಿಸುವದರ ಪ್ರೀತಿ. ಆತನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಪಡಿಸುವದರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಹ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ: “ಹಾಗೆಯೇ ಫರುಷರು ಸಹ ತನ್ನ ಸ್ವಂತಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಹಂಗಿನವರಾಗಿದ್ದಾರೆ” (5:28).

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೇಹದೊಡನೆ ವಿನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಅದನ್ನು ಸಂತ್ಯಜಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದು ನೀರಡಿಸಿದಾಗ, ಆತನು ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ದೇಹವು ಹಸಿದಾಗ, ಆತನು ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೋವಾದಾಗ, ಆತನು ಅದಕ್ಕೆ ಶುಷ್ಕಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಆತನು ಆಕೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೂ ನಂತರ ಆ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ನೀರಿನಬೀಜ ಮತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಸಂತ್ಯಜಿಪಡಿಸಬೇಕು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಪಡಿಸುವ ಗಂಡನು ಅಧೀನದಲ್ಲರುವದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಂಡೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದರೆ ಕೆಲ ಮದುವೆಗಳು ಹೀಗಿರುತ್ತವೆ ಯೆಂದರೆ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೇಹದ ಜಾಜಲ್ಪಟ್ಟ ಭಾಗದಂತೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ದ್ರವ್ಯವೆಂದು ನೋಡುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ದ್ರವ್ಯವು ಹಳೆಯದಾದಾಗ, ಆತನು ಹೊಸದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಗಂಡಂದಿರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲ, ಆತನ ಅವಳ ಅಂತರ್ಯದ ಸೌಂದರ್ಯವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸದ ಗಂಡಂದಿರು ಅತ್ಯಂತ ಅತ್ಯಂತವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದೇ ದೇಹವಾಗಿರುವನು.

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರೀತಿ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಮದುವೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸತೊಡಗುತ್ತಾನೆ: “ಇದರ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಐಚ್ಛು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವನು; ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಶರೀರವಾಗಿರುವರು ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ” (5:31).

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಮದುವೆಯು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಇಹಾಲೋಕದ ಕಟ್ಟುಗಳಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಬರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಸಭೆಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ ಹೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯ ಮಧ್ಯದ ಸಂಬಂಧವು, ಉನ್ನತವಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದೆ. ಉನ್ನತವಾದ ಮಾನವನ ಬಾಂಧವ್ಯವು ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಗುವಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯ ಮಧ್ಯದ್ದು ಆಗಿದೆ.

ಸ್ತ್ರೀಯಲಿಗಾಗಿ ದೇವರ ಮಾರ್ಗಗಳು.

(1) ಅವಶ್ಯಕತೆ: “ನೀವು ಕರ್ತನಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರಿ ...” (5:22). “ಅಧೀನರಾಗಿರಿ” ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಆಗಿದೆ. ಹೆಂಡತಿಯು ಇಹಾಲೋಕದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಆಕೆಯು ಗಂಡನಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗುವ ತತ್ವದ ವಿರುದ್ಧ ತಿರುಗಿಬೀಳುವಳು. ಜಗತ್ತು ಯೋಚಿಸುವ ಲೀಲೆಯಲ್ಲ ಆಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಅಧೀನಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುವಳು.

ಅತ್ಯಂತ ತುಂಜದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೇವರು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದಾನೋ ಆತನಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. “ಅಧೀನನಾಗು” ಈ ಪದವು ಕೇವಲ ಸ್ತ್ರೀಯಲಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

“ಇಬ್ಬರು ಒಂದು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಸವಾಲಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಒಬ್ಬನು ಹಿಂದೆ ಕೂರಿತಬೇಕು” ಎಂದು ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ.³⁸ ಇದು ಕುದುರೆ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಕೀಳರಿಮೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ ಆದರೆ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗಿದೆ. ಅದಲ್ಲದೇ, ಮನೆಯಲ್ಲ ಇದು ಅಸಮಾನತೆ ಅಥವಾ ಕೀಳರಿಮೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಅಭ್ಯಾಸ. ಹೆಂಡತಿಯು “ಹಿಂದಿನ ಸವಾಲಿ” ಎಂದು ದೇವರು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಹೆಂಡತಿಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅವರು ಕೇವಲ ಹೊರಗಿನ ತೋರಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೈಬಲಿನ ವಿಧೇಯರಾಗುವಿಕೆಯು ಹೊರಗಿನ ಮತ್ತು ಒಳಗಿನ ಎರಡು ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅದೊಂದೇ ದೇವರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಾಗಿದೆ.

(2) ಕಾರಣ: “ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮಗೆ ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಗಂಡನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯೆಂಬ ದೇಹಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ” (5:23). ಹೆಂಡತಿಯು

ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ದೇವರು ಯಾಕೆ ಅಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾನೆ? ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಹೆಂಡತಿಯು ವಿಧೇಯಳಾಗುವ ಎಂದರೆ ದೇವರು ಗಂಡನನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯ ತಲೆಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಲಿಸಿಕೊಂಡನು ಎಂಬುದೇ (ಅದಿಕಾಂಡ 3:16). ಇದೊಂದು ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ - ಸಮಾಜದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಮನೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಅನ್ಯವ್ಯಸ್ಥವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಬಹುದು ಎಂದು ದೇವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಬ್ಬರ ಒಡೆಯರ ಮನೆವಾರ್ತೆಯು ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ ವಿಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ನಾಶಹೊಂದುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಗಂಡನನ್ನು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನ್ನಾಗಿ ಆಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಆದರೂ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಇಷ್ಟ: ಅದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ತ್ರಿಸ್ತನು ತಲೆ, ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಪುರುಷನು ತಲೆ, ತ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ದೇವರು ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಪೌಲನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 11:3). ಇದೊಂದು ದೇವರ “ಸರಪಣಿಯ ಅಜ್ಜಿ” ಆಗಿದೆ.

ದೇವಕುಮಾರನು ಮತ್ತು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರೂ ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ತ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಮನಸ್ಸು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿ ಆತನು ದೇವಸ್ವರೂಪನಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವರಿಗೆ ಸಲಿಸನಾಮಾನನಾಗಿರುವದೆಂಬ ಅಮೂಲ್ಯಪದವಿಯನ್ನು ಜಡಲೊಟ್ಟಿನೆಂದು ಎಣಿಸದೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಲಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಾಸನ ರೂಪ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ...” ಎಂದು ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:5-7 ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದೇವಕುಮಾರನು ತಾನಾಗಿಯೇ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು - ಅಸಮಾನತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ, ಆದರೆ ಮಾನವ ವಿಮೋಚನೆಯ ಯಶಸ್ವಿಗಾಗಿ ದೇವರ ಸರಪಣಿಯ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಇದು ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದರಿಂದಲೇ.

ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯು ವಿಧೇಯಳಾಗಲು ಬಯಸದ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಆಕೆಯು ದೇವರೊಡನೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಗಂಡನ ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಲು ಹೆಂಡತಿಯು ನಿರಾಕರಿಸುವಾಗ, ಆಕೆಯ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣವು ಆಕೆಯ ಗಂಡನ ಜೊತೆಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವಳಿಗೆ ವಿಧೇಯಳಾಗಲು ಹೇಳಿದ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಇರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಆಕೆಯು, ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ, ಸತ್ಯವೇದದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಅವಳು ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ಆತ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ವಿಧೇಯಳಾದ ಹೆಂಡತಿಯು ಸಹ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಜೊತೆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯು ಗಂಡನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ, ಆತನ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಆಕೆಯು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಆತನ ನೂನತೆ ಹೊಂದಿದಲಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶ ನಾಯಕನಂತೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿನ ಆತನ ಅಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ನಿರರ್ಥಕ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯು ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಿದ್ದರೆ ಆತನು ಆಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಾರನು.

ಅವಳ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಅವಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಂಥವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಗಂಡನ ನಾಯಕತ್ವದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿರಾಕರಿಸುವ ಹೆಂಡತಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ತಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇರುವಾಗ ಅವರು ಹೇಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕು? ಅತ್ಯಭಲಿತ ಗಂಡನಿಗೆ ವಿಧೇಯಳಾದಂತೆ ಅತ್ಯಭಲಿತ ತಾಯಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ವಿಧೇಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿಯೇ ತಿರುಗಿಬೀಳುವವಳು ಮತ್ತು ಉಗ್ರವಾದಳೂ ನಿರ್ಭಯವಿಲ್ಲದಳು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಅವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬಹುದು. ಅವಳೇ ಕೊಡದಿರುವುದನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಎಂದಿಗೂ ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾರಳು.

ಅಂಥ ಹೆಂಡತಿಯರೂ ಸಹ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಬಹುದು. ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಾನು ಬಿರೋದಿರಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ವಾಸ್ತವದ ಜ್ಞಾನವು ಆತನು ಅತ್ಯಂತವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ, ಹೆಂಡತಿಯೇ ಕೆಲ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಇರುವ ಮೂಲಕ ಪೂರೈಸಬಹುದಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಂದ ಆತನನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸುವ ತನಕ ಅವು ಎಂದಿಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗದೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ.

(3) ಪರಿಣಾಮ: ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಧೀನರಾಗಿರಬೇಕು (5:24). ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಹೊಲಸು ಈ ಸೂಚನೆಯು ಕೋಪಿತರಿಸುವುದು. ಅಂಥ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ತತ್ವದ ಜೀವಿತವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವರು: ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡುವುದು ಎಂದಲ್ಲ; ಇದು ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಗಂಡನು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯಾದರೆ ಅಥವಾ ದೇವರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಏನಾಗುವುದು? “ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ” ವಿಧೇಯನಾಗಿರುವುದು ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂಥದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ? ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸರಳವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವಂತೆ ತತ್ವವಿದೆ: ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯು ವಿಧೇಯನಾಗಿರಬೇಕು. ಆತನು ಬಯಸಿದ್ದಾರೆ ಮಾತ್ರ ಆತನಿಗೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಆತನು ಹೇಳುವುದು ಇದು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಆತನು ಗಂಡನಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗುವುದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಆತನನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಮಾಡುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ತತ್ವವು ದೇವರ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆತನು ನಡೆಯಲು ಆತನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದು ಆಗಿದೆ.

“ದೇವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನ್ಯಾಯವೋ ಏನು? ನೀವೇ ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ; ನಾವಂತೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದ್ದನ್ನು ಹೇಳದೇ ಇರಲಾರೆವು” (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 4:19, 20) ಎಂದು ಯೇಸುವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಹೇಳಿದನು. ಮಾನವನ ಅಧಿಕಾರದ ವಿಧೇಯತೆಯು ದೇವರ ಅಜ್ಜಿಯ ವಿಧೇಯತೆಯು ಹೊಸ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗದಾಗ ಆಗ ಕ್ರೈಸ್ತನು ದೇವರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತನ್ನ ಆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಗಂಡನ ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೆಂಡತಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ (1 ಪೇತ್ರ 3:1, 2), ಹೇಗೋ, “ಎಲ್ಲಾದರೂ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಇದಕ್ಕೆ ನೆಲೆಸಿಲ್ಲ. ಆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಗಂಡನು ತಾನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವ ಮೂಲಕ ವಿಧೇಯನಾಗಲು ಒಪ್ಪದೇ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಆತನು ವರ್ಣಿಸಿಬಿಡಬಹುದು.

5:24ರಲ್ಲಿ, ಸ್ತ್ರೀಯರು “ಎಲ್ಲಾದರೂ” ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಂತವಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಅವಳ ಅತ್ಯಂತವಾದ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಸಂಬಂಧವು ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥ ಗಂಡನು ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು ಮಾಡುವತ್ತ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತವಾದ ಹೆಂಡತಿಯು “ಎಲ್ಲಾದರೂ” ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವಳು ಗಂಡನ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಂತೆಯೇ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸಂತ್ಯಾಪಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಳು.

ಸಮಾರೋಪ. ಹೆಂಡತಿಗಾಗಿ ಗಂಡನ ಪ್ರೀತಿಯು ಐಚ್ಛಿಕವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಗಂಡನು ಯೇಸುವು ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆತನು ಹೊಸದಾದ ಮತ್ತು ಹೊಚ್ಚಹೊಸದಾದ ಭಾವನಾತ್ಮಕ

ಬಂಧವನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಿಲ್ಲ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಂತರದಲ್ಲ ಆಕೆಯು ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಎದುರುನೋಡುವುದಾದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಪರಮಾವಧಿಯ ಮದುವೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. Chris Bullard

ಗಂಡನ ಪಾತ್ರ (5:23-31)

5:23-31ರ ಪ್ರಕಾರ ಗಂಡಂದಿರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯಿಗಾಗಿ ಮೂರು ಲೀತಿಯಿಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಆದರಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು:

ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯಿಗಾಗಿ ಆತ್ಮೀಕ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ (5:23). ಗಂಡಂದಿರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯಿಗೆ ತಲೆಯಾಗಿರುವ ವಾಸ್ತವವು ಅವರು ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಆತ್ಮೀಕ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ.

“ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಹ ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಆಕೆಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೆಯೇ” ಅವರು ಸ್ವತ್ಯಾಗದ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು (5:25). ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಂತೆಯೇ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪ್ರೀತಿಯು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ (5:26, 27). ಗಂಡಂದಿರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಬೆಳೆಯಲು ಸಮರ್ಥರಾದರು, ಹಾಗೆಯೇ, ಹೆಂಡತಿಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡನಿಲ್ಲದೇ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರೀತಿಯು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಂತಹ ಮತ್ತು ಪಾಲಿಸುವಂತಹ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ (5:28-30). “ಪಾಲಿಸು” ಎಂಬ ಪದವು ಭಾವನೆಯ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ವಾತ್ಸಲ್ಯವು ಆಗಿದೆ (ನೋಡಿ 1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 2:7). “ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸು” ತೋಟದ ಬೆಳೆಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಾಗಿದೆ. ತೋಟಗಾರನು ನೆಟ್ಟು, ಕಳೆ ತೆಗೆದು, ಮತ್ತು ತನ್ನ ತೋಟಕ್ಕೆ ನೀರುಣಿಸುವ ಹಾಗೆ ಗಂಡನೂ ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಗಂಡಂದಿರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆದರಿಸುವುದನ್ನೂ ಎದುರುನೋಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ (ನೋಡಿ 1 ಪೇತ್ರ 3:7). ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯಿಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿರಬೇಕು (5:31), ಗಂಡಂದಿರು ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯರು “ಒಂದೇ ದೇಹ”ವಾಗಿರುವರು. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಅವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯು ಅವರು ಇರುವ ತನಕ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. Jay Lockhart

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

¹Spiros Zodhiates, ed., *The Complete Word Study New Testament*, 2d ed. (Chattanooga, Tenn.: AMG Publishers, 1991), 869. ²Kenneth S. Wuest, *Wuest's Word Studies from the Greek New Testament for the English Reader: Ephesians and Colossians* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1953), 126. ³Ethelbert W. Bullinger, *A Critical Lexicon and Concordance to the English and Greek New Testament* (London: Samuel Bagster and Sons, n.d.; reprint, Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, Regency Reference Library, 1975), 154. ⁴Wuest, 126.

⁵C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph Henry Thayer (Edinburgh: T. & T. Clark, 1901; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1977), 220. ⁶Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 982. ⁷Wuest, 127. ⁸Zodhiates, 948. ⁹Andrew T. Lincoln, *Ephesians*, Word Biblical Commentary, vol. 42 (Dallas: Word Books, 1990), 346. ¹⁰Josephus *Antiquities* 7.12.3.

¹¹Bullinger, 761. ¹²Wuest, 227. ¹³M. C. Kurfees, *Instrumental Music in the Worship* (Nashville: Gospel Advocate Co., 1950), 16. Studies of singing written by Owen D. Olbricht, Hugo McCord, and Jack P. Lewis are included in “Worship,” *Truth for Today* (March 2003): 27-31 and “The Question of Instrumental Music,” *Truth for Today* (March 2008). ¹⁴Kurfees, 48. ¹⁵Zodhiates, 964. ¹⁶Wuest, 129. ¹⁷Lincoln, 365. ¹⁸Wuest, 130. ¹⁹Zodhiates, 942. ²⁰Lincoln, 368.

²¹*Ibid.*, 372. ²²*Ibid.*, 373. ²³Wuest, 131. ²⁴*Ibid.*, 132. ²⁵Zodhiates, 928. ²⁶Lincoln, 377. ²⁷*Ibid.* ²⁸Zodhiates, 942. ²⁹S. D. F. Salmond, “The Epistle to the Ephesians,” in *The Expositor’s Greek Testament*, ed. W. Robertson Nicoll (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1967), 3:370-71. ³⁰Bullinger, 537.

³¹*Ibid.*, 146. ³²*Ibid.*, 279. ³³J. A. Robinson, *St. Paul’s Epistle to the Ephesians*, 2d ed. (London: Macmillan & Co., 1904), 127. ³⁴Lincoln, 385. ³⁵Alexander Campbell, *The Christian System* (St. Louis: Christian Publishing Co., 1835), 231. ³⁶Eusebius Pamphilus *The Life of the Blessed Emperor Constantine* 4.62. ³⁷Campbell, 232. ³⁸William Shakespeare *Much Ado About Nothing* 3.5.